

BSRU AGENDA

แผนกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. ๒๕๕๗
– ๒๕๖๑

ได้รับอนุญาต
จากมหาวิทยาลัย
เมื่อวันที่
๒๗ กันยายน ๒๕๕๖

คำนำ

ในการกำหนดทิศทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยนั้นต้องให้ความสำคัญกับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและแนวโน้มการพัฒนาภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง การปกครอง ประชากร สาธารณสุข มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้ดำเนินการจัดทำแผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๑ เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินการพัฒนาอันนำไปสู่ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในช่วง ๕ ปี โดยแผนกลยุทธ์ที่ได้จัดทำใช้กรอบนโยบายของสภามหาวิทยาลัยและ มุ่งดำเนินงานสนองนโยบายและเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยง และความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) กรอบแนวคิดของ ยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาระดับสอง (พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕) และ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ ๑๕ ปี (๒๕๕๒ - ๒๕๖๖)

แผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๑ ฉบับนี้มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาคม ได้แก่ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นิสิต/นักศึกษา และศิษย์เก่า ที่ได้ร่วมพลังร่วมกัน ระดมความคิด กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ รวมถึงมาตรการในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ ของแต่ละกลยุทธ์หลัก อีกทั้งได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาแผนและ วางระบบการจัดการศึกษาไทยมาเนิ่นนาน โดยเฉพาะ ดร.สุรัฐ ศิลปอนันต์ และ อาจารย์สกนธ์ ชุมทัฬหะ ตลอดจน ผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่าน

แผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๑ ฉบับนี้ได้รับพิจารณา และได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย เมื่อการประชุมวาระวิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ นี้แล้ว จึงขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้เสียสละร่วมดำเนินการให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนในแต่ละขั้นตอน จนทำให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ สุดท้ายมหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนกลยุทธ์ฉบับนี้จะประจักษ์และเป็น เป็นแนวทางการดำเนินงานให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พลสิทธิ์ หนูชูชัย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๒๗ กันยายน ๒๕๕๖

บทสรุปผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้พัฒนา แผนกลยุทธ์ขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามพันธกิจอย่างมีทิศทาง โดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อีกทั้งดำเนินการบนฐานข้อมูลรอบด้าน เพื่อให้เกิดผลตามวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์ ดังกล่าว ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก ๔ เป้าหมาย ๑๙ กลยุทธ์หลัก และ ๓๒ กลยุทธ์ โดยแต่ละเป้าหมายมีกลยุทธ์หลัก เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของบัณฑิตและชื่อเสียงทางวิชาการ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน ที่สนับสนุนให้บัณฑิตมีคุณภาพสู่สังคม

ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ที่สนองมาตรฐาน และ
ความโดดเด่นทางวิชาการ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๓ เร่งรัดการใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนที่ทันสมัยและเร่งสร้างบรรยากาศ
ทางวิชาการ

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเสริมประสบการณ์ คุณธรรมและพัฒนาทักษะชีวิตของบัณฑิต

เป้าประสงค์ บัณฑิตมีคุณลักษณะประสบการณ์ คุณธรรม ทักษะภาษา ทักษะชีวิต และ
ศักยภาพ

ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนานิสิต นักศึกษาเพื่อให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข และสุขภาพ
แข็งแรง

กลยุทธ์หลักที่ ๓ การพัฒนา การผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่นๆ ตาม
มาตรฐานวิชาชีพ

เป้าประสงค์ ๑. มหาวิทยาลัยให้บริการวิชาการตามพันธกิจเพื่อผลิตและส่งเสริมครู
บุคลากรทางการศึกษา และวิชาชีพอื่นๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

๒. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาการผลิตและส่งเสริมครู
บุคลากรทางการศึกษา และวิชาชีพอื่นๆ

ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกในการผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษา
และวิชาชีพอื่นๆ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาและวิชาชีพอื่นๆ พัฒนา
ครูและบุคลากรทางการศึกษากับหน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาทั้งใน
และต่างประเทศ

กลยุทธ์หลักที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพและศักยภาพทางวิชาชีพของอาจารย์และบุคลากร
เป้าประสงค์ ผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี พร้อมพัฒนาองค์กร
ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพ มาตรฐาน ศักยภาพทางวิชาชีพ จริยธรรมและ
คุณธรรมของอาจารย์และบุคลากร

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์

เป้าหมายที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพด้านงานวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนากิจการบริการจัดการวิจัยที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ ๑. การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและนวัตกรรม

๒. ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ

ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนารฐานข้อมูล และสารสนเทศทางวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่ทันสมัย
ง่ายในการเข้าถึง

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุน สร้างบรรยากาศในการทำงานวิจัยและพัฒนาคุณภาพ
ผลงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย

กลยุทธ์ที่ ๔ สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเครือข่ายการวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือแลกเปลี่ยนเรียนรู้และต่อยอดความรู้

ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานวิจัยในลักษณะ
ต่าง ๆ ทั้งเครือข่ายบุคคล หน่วยงาน และเครือข่ายภายใน และ
ต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้มีหน่วยงานหรือศูนย์วิจัยเฉพาะทาง

กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสร้างองค์ความรู้เพื่อการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม เพื่อ
การพัฒนาอย่างยั่งยืน และนำผลมาบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางเรียนรู้ของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม

ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ พร้อมให้บริการวิชาการ
และวิชาชีพแก่ท้องถิ่น ชุมชนและสังคม

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความตระหนักรู้ ปลุกจิตสำนึก สืบสานและเผยแพร่ ภาษา ดนตรี และ ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาองค์ความรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ของท้องถิ่น ชุมชนสังคม

ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนางค์ความรู้ทางวัฒนธรรม

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างความภาคภูมิใจทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจที่มีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของท้องถิ่นในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ สืบทอด ส่งเสริม เผยแพร่ วัฒนธรรมและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

กลยุทธ์หลักที่ ๓ การนำทุนทางวัฒนธรรมของชาติมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างคุณค่าทางสังคมและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้วยทุนทางวัฒนธรรม

กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือด้านวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและนานาชาติ

ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างมิตรภาคีทางวัฒนธรรม

กลยุทธ์หลักที่ ๕ สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยจัดทำโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างโครงการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์หลักที่ ๖ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

เป้าประสงค์ ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน
๒. เป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ เป็นศูนย์กลางด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

กลยุทธ์หลักที่ ๗ การพัฒนาองค์ความรู้ แหล่งเรียนรู้ด้านภาษา และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ มีความเป็นเลิศด้านภาษา

ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาสถาบันภาษาเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และการวิจัยทางภาษา

กลยุทธ์หลักที่ ๘ การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านดนตรี การพัฒนาความรู้ด้านดนตรี และการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีสถาบันเฉพาะด้านดนตรี มีระบบและกลไกในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านดนตรี และมีเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมให้มีสถาบันเฉพาะด้านดนตรี

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบและกลไกการพัฒนาองค์ความรู้ด้านดนตรี

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพดนตรี
สู่มาตรฐานสากล

เป้าหมายที่ ๔ การเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการที่เอื้อต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ

ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารการเงิน งบประมาณ และรายได้

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหาร
การให้บริการและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการสื่อสาร

ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงระบบสารสนเทศและการสื่อสารภายใน-ภายนอกองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านไอที (IT Infrastructure) และ

ความร่วมมือด้านสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม และบริการที่เอื้อต่อ
การเรียนรู้และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่บัณฑิตและบุคลากร

เป้าประสงค์ บุคลากรและนิสิตมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ บริหารจัดการพื้นที่ ปรับภูมิทัศน์ภายในและโดยรอบมหาวิทยาลัย

ให้สะดวกปลอดภัยและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างความเข้มแข็งของระบบและกลไกประกันคุณภาพ เพื่อสร้างวัฒนธรรม
คุณภาพ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีวัฒนธรรมคุณภาพ

ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกองค์กร

เพื่อเตรียมความพร้อมการสร้างคุณภาพระดับนานาชาติ

มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีกระบวนการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ โดยการมอบหมายให้ผู้บริหาร
กำกับติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ และกำหนดผู้รับผิดชอบอย่างจริงจังเป็นระบบและต่อเนื่อง และนำสู่
การรายงานผลต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อรับทราบปัญหาในการปฏิบัติงาน และใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการปรับเปลี่ยน
เป้าหมายกิจกรรมและแนวทางการทำงานให้เหมาะสมต่อไป

สารบัญ

หน้า

คำนำ		ก
บทสรุปผู้บริหาร		ข
สารบัญ		ฉ
บทที่ ๑	บทนำ	
	ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๑
	วัตถุประสงค์และข้อมูลสำคัญในการพัฒนาแผนกลยุทธ์	๕
	กระบวนการพัฒนาแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑ และ	๑๖
	ความเชื่อมโยงสู่การบริหารจัดการ	
	การบริหารจัดการแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ	๑๖
บทที่ ๒	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย	
	การวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายใน	๒๑
	การวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายนอก	๒๒
บทที่ ๓	กลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑	
	ปรัชญา คติพจน์ประจำมหาวิทยาลัย/ค่านิยมขององค์กร ปณิธาน	๒๓
	เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย อัตลักษณ์ของบัณฑิต	๒๓
	วิสัยทัศน์ พันธกิจ	๒๓
	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑	๒๓
	● เป้าหมายที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบ	๒๓
	การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ	
	● เป้าหมายที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพด้านงานวิจัย และการบริการ	๒๗
	วิชาการแก่สังคม	
	● เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความตระหนักรู้ ปณิธานสำนึก สืบสานและ	๒๘
	เผยแพร่ ภาษา ดนตรี และศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล	
	● เป้าหมายที่ ๔ การเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตาม	๓๑
	หลักธรรมาภิบาล	
	ความเชื่อมโยงของกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยากับ	๓๓
	แผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑	
	แผนที่กลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๑	๓๔

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๔	กลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัย ตัวชี้วัด และเป้าหมายการทำงาน	
	เป้าหมายที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ	๓๗
	● กลยุทธ์หลักที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของบัณฑิตและชื่อเสียงทางวิชาการ	๓๗
	● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเสริมประสบการณ์ คุณธรรมและพัฒนาทักษะชีวิตของบัณฑิต	๔๐
	● กลยุทธ์หลักที่ ๓ การพัฒนา การผลิต และส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่น ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ	๔๑
	● กลยุทธ์หลักที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพและศักยภาพทางวิชาชีพของอาจารย์และบุคลากร	๔๒
	เป้าหมายที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพด้านงานวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม	๔๔
	● กลยุทธ์หลักที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาการบริหารจัดการวิจัยที่มีคุณภาพ	๔๔
	● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเครือข่ายการวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ	๔๗
	● กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสร้างองค์ความรู้เพื่อบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและนำผลมาบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย	๔๘
	เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความตระหนักรู้ ปลุกจิตสำนึก สืบสานและเผยแพร่ ภาษา ดนตรี และศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล	๔๙
	● กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาองค์ความรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน	๔๙
	● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างความภาคภูมิใจทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่มีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม	๕๐
	● กลยุทธ์หลักที่ ๓ การนำทุนทางวัฒนธรรมของชาติมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์	๕๐
	● กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ	๕๑
	● กลยุทธ์หลักที่ ๕ สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๕๑
	● กลยุทธ์หลักที่ ๖ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน	๕๒
	● กลยุทธ์หลักที่ ๗ การพัฒนาองค์ความรู้แหล่งเรียนรู้ด้านภาษาและสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ	๕๓

สารบัญ

	หน้า
● กลยุทธ์หลักที่ ๘ การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านดนตรี การพัฒนาความรู้ด้านดนตรี และการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล	๕๔
เป้าหมายที่ ๔ การเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล	๕๗
● กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศตามภารกิจของมหาวิทยาลัย	๕๗
● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหาร การให้บริการ และการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ	๕๙
● กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อมและบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่นิสิตและบุคลากร	๖๐
● กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างความเข้มแข็งของระบบและกลไกประกันคุณภาพ เพื่อสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ	๖๑

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ฯ
ภาคผนวก ข รายละเอียดตัวชี้วัด

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถานศึกษาที่ก่อตั้งมายาวนานกว่า ๑๐๐ ปี สถานศึกษาอันมีชื่อว่า “บ้านสมเด็จเจ้าพระยา” เกิดจากพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ที่จะตั้งโรงเรียนแบบ Public School ของอังกฤษ โดยโปรดให้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องนี้ มีเจ้าพระยาภาสกรวงศ์เสนาบดี กระทรวงธรรมการเป็นประธาน ที่ประชุมเห็นว่าจวนของสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ซึ่งพระยาสิทธิราชเดโชชัย หลานปู่ของสมเด็จเจ้าพระยาฯ ได้น้อมเกล้าฯ ถวายไว้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๓๓ เป็นที่กว้างขวางใหญ่โต เห็นสมควรจัดตั้งเป็นโรงเรียน ให้ชื่อว่า “โรงเรียนราชวิทยาลัย” เปิดเรียนตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๓๙ แต่ชาวบ้านนิยมเรียกว่า “โรงเรียนพากะโน้น” หรือ “โรงเรียนบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” ตราของโรงเรียนเป็นรูปจุฬามงกุฏ การแต่งกาย นุ่งผ้าสีครามแก่เสื้อขาว มีนายเอ ซี คาร์เตอร์ เป็นอาจารย์ใหญ่ ครั้นต่อมาการศึกษาขยายตัวขึ้นเป็นลำดับ ทำให้สถานที่คับแคบลง โรงเรียนราชวิทยาลัย จึงย้ายไปอยู่ที่ตำบลไผ่สีงโต ปทุมวัน ข้างวังสระปทุม จวนของสมเด็จเจ้าพระยาฯ กว้างลง ในขณะนั้นการศึกษาระหว่างหัวเมืองกับกรุงเทพมหานครเหลื่อมล้ำกันมาก เนื่องจากคุณภาพของครูแตกต่างกัน กระทรวงธรรมการจึงได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นที่จวนของสมเด็จเจ้าพระยาฯ เรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก” สำหรับผลิตครูที่มีคุณภาพเพื่อสอนในหัวเมือง เริ่มเปิดสอน เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๖ มีหลวงบำเหน็จจรณานเป็นอาจารย์ใหญ่ การจัดการศึกษาฝึกหัดครูระยะนั้นได้ขยายตัวออกไปต่างจังหวัดมากขึ้นจึงทำให้เกิดความจำเป็นที่จะส่งนักเรียนมาเรียนในกรุงเทพฯ ที่นี้ลดน้อยลง ทางราชการเห็นว่าการฝึกหัดอาจารย์ที่มีอยู่เดิมจะให้ได้ประโยชน์อย่างสูง ควรจัดเป็นโรงเรียนประจำ จึงให้ย้ายโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ เทพศิรินทร์ ซึ่งเป็นนักเรียนกลางวันมาอยู่ที่โรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตกแล้วเรียกชื่อใหม่ว่า “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ฝั่งตะวันตก” เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๙ มีขุนวิเทศตรณกิจ เป็นอาจารย์ใหญ่และต่อมาเรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์บ้านสมเด็จเจ้าพระยา” พ.ศ. ๒๔๕๖ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์บ้านสมเด็จเจ้าพระยาไปสังกัดเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียนข้าราชการพลเรือน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปัจจุบัน) แต่ยังคงตั้งอยู่ที่เดิมจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๘ จึงได้ย้ายโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ไปอยู่ที่วังใหม่ (กรีฑาสถานแห่งชาติในปัจจุบัน) ทำให้จวนของสมเด็จเจ้าพระยาฯ ว่างลงอีกครั้ง ทางราชการจึงได้ตั้งโรงเรียนมัธยม ณ จวนสมเด็จเจ้าพระยาฯ ขึ้นใหม่ เรียกว่า “โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๘ รับนักเรียนประจำโดยมีโรงเรียนใกล้เคียงเข้าร่วมเป็นสาขาของสถานศึกษาแห่งนี้ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดอนงค์ โรงเรียนสุขุมาลัย (ตั้งอยู่บริเวณวัดพิชัยญาติ) และโรงเรียนประถมวัดอนงค์ มีพระยาประมวฬวิชาพูล เป็นอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่อดีต สืบประจำโรงเรียน คือ ม่วงและขาว อักษรย่อของโรงเรียน คือ บ.ส. มีคติพจน์ประจำโรงเรียนคือ “สัจจะ อมตา วาจา” และตราประจำโรงเรียนคือ รูปเสมาสุริยมณฑล เพื่อเป็นเกียรติแต่ สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ สัญลักษณ์ที่กล่าวมานี้เป็นรากฐานสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามาจนถึงปัจจุบัน

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ ทางราชการได้สร้างสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์ (สะพานพุทธ) และได้ตัดถนนผ่านโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถานที่นี้จึงถูกรื้อถอนไม่สามารถทำเป็นโรงเรียนได้อีกต่อไป พระยาวิเศษศุภวัตร ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอยู่ในสมัยนั้น ได้เจรจาผ่านกระทรวงธรรมการเพื่อขอแลกเปลี่ยนสถานที่กับโรงเรียนศึกษานารีซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กและมีนักเรียนจำนวนน้อย ดังนั้นสถานที่ของ

โรงเรียนศึกษานารีเดิมจึงก่อสร้างเป็นโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ยังได้มอบที่ดินบริเวณตำบลบางไส้ไก่และตอนใต้ของโรงเรียนศึกษานารีเดิมเพื่อสร้างหอนอนและห้องเรียน และได้ย้ายนักเรียนมาอยู่ ณ ที่แห่งใหม่นี้ ตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ซึ่งเป็นสถานที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในปัจจุบัน ขณะนั้นมีการศึกษาถึงชั้นมัธยมตอนปลาย (ม.๗ - ม.๘)

ใน พ.ศ. ๒๔๘๔ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายผลิตครูมากขึ้น จึงให้เปิดสอนแผนกฝึกหัดครูอีกแผนกหนึ่งมีชื่อเรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” คู่กับโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แผนกฝึกหัดครูแห่งนี้ เปิดรับนักเรียนทุนของจังหวัด ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และได้เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถม (ป.ป.) เป็นโรงเรียนประจำ ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้ยุบหลักสูตรดังกล่าว และเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

ใน พ.ศ. ๒๕๐๑ โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ยกฐานะเป็น วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และโรงเรียนมัธยมศึกษาบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้ขยายการจัดการศึกษาเพื่อผลิตครูมาเป็นลำดับในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรีหลักสูตรประโยคอุดมศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๒๗ จึงได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และยังได้เปิด ระดับอนุปริญญาหลักสูตร ๒ ปี นับเป็นการขยายการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง ในปีเดียวกันนี้ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้รวมกลุ่มกับวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ๖ แห่ง เรียกชื่อว่า “วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์”

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ “สถาบันราชภัฏ” เป็นชื่อสถาบันการศึกษาในกรมการฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการแทนชื่อ “วิทยาลัยครู” วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจึงได้รับพระราชทานนามใหม่ว่า “สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” และจากพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สามารถจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในสาขาวิชาต่าง ๆ

จนกระทั่งวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ” โดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้เรียกชื่อ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามชื่อสถาบันราชภัฏเดิม สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงเปลี่ยนเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา นับได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถานศึกษาที่มีเกียรติประวัติดีงามมาโดยตลอด และเป็นความภาคภูมิใจของนักศึกษาทุกคนที่ได้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ประวัติสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์

สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นมหาบุรุษของไทยที่สร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง ท่านเป็นศูนย์รวมจิตใจของคน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาและชุมชนใกล้เคียง เนื่องจากที่ตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาและบริเวณโดยรอบเคยเป็นจวนและที่ดินของท่านมาก่อน ทุก ๆ คนในมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งนี้จึงเคารพเทิดทูนท่านโดยขนานนามท่านว่า “เจ้าพ่อ” และเรียกตนเองว่า “ลูกสุริยะ” เนื่องจากท่านได้รับพระราชทานตรามหาสุริยมณฑลจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า

เจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นตราประจำตัวและยึดถือเป็นสัญลักษณ์แทนตัวท่านมาโดยตลอดสมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เป็นบุตรคนใหญ่ของสมเด็จพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ (ดิศ บุนนาค) และท่านผู้หญิงจัน เกิดในตอนปลายรัชกาล พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๓๕๑ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม ๙ คน บรรพบุรุษของตระกูลบุนนาคเป็นเสนาบดีคนสำคัญมาตั้งแต่สมัยอยุธยาและได้รับราชการแผ่นดิน สืบทอดต่อกันมา สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ได้รับการศึกษาและฝึกฝนวิชาการต่าง ๆ เป็นอย่างดี เนื่องจากบิดาของท่านเป็นเจ้าพระยาพระคลังเสนาบดีว่าการต่างประเทศ และว่าการปกครองหัวเมืองชายฝั่งทะเลมาก่อน สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ มีความสนใจในภาษาอังกฤษ สามารถพูดและอ่านตำราภาษาอังกฤษในสมัยนั้นได้อย่างคล่องแคล่ว ท่านได้คบหากับชาวตะวันตกที่เข้ามาประเทศไทยในสมัยนั้น โดยเฉพาะหมอบรัดเลย์ ท่านยังเป็นบุคคลสำคัญในการเจรจาและทำสัญญากับชาติตะวันตก ที่เข้ามาติดต่อกับไทยในสมัยรัชกาลที่ ๓ และรัชกาลที่ ๔ โดยตลอด นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการต่อเรือแบบฝรั่ง จนสามารถต่อเรือกำปั่นขนาดใหญ่ เป็นจำนวนมากหลายลำ ท่านยังมีความสนใจในความรู้อื่น เช่น วรรณคดี การค้า การปกครอง เป็นต้น

สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ได้ถวายตัวเป็นมหาดเล็ก ในสมัยรัชกาลที่ ๒ และรับราชการมาโดยตลอดจนถึงสมัยรัชกาลที่ ๕ ที่ตำแหน่งราชการในระดับสูงคือ อัครมหาเสนาบดีที่สมุหกลาโหม ในสมัยรัชกาลที่ ๔ และดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดินเมื่อครั้งรัชกาลที่ ๕ ยังทรงพระเยาว์ ภายหลังจากที่ลาออกจากราชการในบั้นปลายชีวิตท่านยังได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาราชการแผ่นดินจนถึงแก่พิราลัย นับเป็นมหาบุรุษคนสำคัญของประเทศชาติที่ประกอบคุณงามความดีจนเป็นที่ประจักษ์แก่คนทั้งปวงตั้งบันทึกของ เซอร์จอห์น เบาว์ริง ทูตอังกฤษที่เข้ามาติดต่อกับคนไทยในสมัยรัชกาลที่ ๔ ซึ่งกล่าวว่า “เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ คนนี้ถ้าไม่เป็นคนเจ้ามารยาหรือคนรักบ้านเมืองของเราก็ตาม ต้องยอมรับว่าฉลาดล่วงรู้การล้าหน้าคนทั้งหลาย ที่เราได้พบในที่นี้ ทั้งมีกริยาอัชฌาสัยอย่างผู้ดีและรู้จักพูดจาเหมาะแก่การ” พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักพระทัย และยกย่องเกียรติคุณของท่านว่า “ครั้นถึงรัชกาลปัจจุบัน ได้รับตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดินฉลองพระเดชพระคุณโดยอหิชาตย์เที่ยงธรรม ชื่อตรงแลมิได้แลเกรงผู้ใดจะกล่าวตัดสินการสิ่งใดจะเป็นคุณประโยชน์โดยทั่วกันและเป็นแบบอย่างต่อไปภายหน้า สิ้นกาลนาน”

สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์สมรสกับท่านผู้หญิงกลิ่น มีบุตรและธิดารวมกัน ๔ คนในบั้นปลายชีวิตของท่าน มักจะพักอยู่เมืองราชบุรี และถึงแก่พิราลัยด้วยโรคลมบนเรื้อรังที่ปากคลองกระทุ่มแบน จังหวัดราชบุรี รวมอายุ ๗๔ ปี เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๔๒๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจึงได้จัดพิธีรำลึกถึงท่านในวันที่ ๑๙ มกราคม ของทุกปี เรียกว่า “วันคล้ายวันพิราลัย” สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ จึงเป็นศูนย์รวมของทุกคนในสถาบันแห่งนี้ ที่จะประกอบคุณความดีทั้งปวง และความสามัคคีต่อกันเพื่อเทิดทูนเกียรติคุณของท่านตลอดไป

ปูชนียสถานในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ทุกท่านที่เข้ามาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจะแลเห็นอนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เป็นสง่าของสถาบัน อนุสาวรีย์ แห่งนี้ก่อสร้างมาตั้งแต่วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และสำเร็จเรียบร้อยในปีต่อมา คือ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๒๐ ด้วยความร่วมมือจากคณาจารย์ นักศึกษา สมาคมศิษย์เก่าบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ศิษย์เก่าของสถาบันทุกรุ่น ทายาทผู้สืบสกุลของสมเด็จพระเจ้าพระยา และบุคคลทั่วไป ซึ่งได้สละกำลังกายกำลังใจและกำลังทรัพย์ ด้วยความศรัทธาแรงกล้าจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้คือ เพื่อรำลึกถึงพระคุณของสมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์และเทิดทูนเผยแพร่เกียรติประวัติของท่าน นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้เป็นเครื่องผูกพันยึดเหนี่ยวจิตใจของทุกคนในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา การจัดสร้างอนุสาวรีย์ “สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์” ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งเมื่อสร้างอนุสาวรีย์แห่งนี้ แล้วสถาบันยังได้นำเงินที่เหลือจากการบริจาคมาจัดตั้ง “มูลนิธิสมเด็จพระเจ้าพระยา” เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาของสถาบันแห่งนี้ และได้ดำเนินงานมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังได้นำเงินที่เหลือจากการบริจาคเพื่อสร้างอนุสาวรีย์ดังกล่าว มาบูรณะและก่อสร้างปูชนียสถานที่สำคัญ อีกแห่งหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้แก่ ศาลสมเด็จพระเจ้า “ศาลสมเด็จพระเจ้า หรือ

ศาลเจ้าพ่อ”เป็นศาลที่ประดิษฐานรูปปั้นครึ่งองค์ของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ ปัจจุบันตั้งอยู่หน้าตึกพิเศษ ศุภวัตรหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ส่วนทางทิศเหนือมีอาคารคณะครุศาสตร์ซึ่งตั้งอยู่ถัดไป ความศักดิ์สิทธิ์ของศาล สมเด็จฯ เป็นที่ประจักษ์กันดีในบรรดาลูกศิษย์และบุคคลทั่วไปที่มีความเคารพศรัทธาในสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ นอกจากนี้ยังมี “ศาลเก่าหรือศาลเจ้าที่” ตั้งอยู่ในบริเวณด้านหลังตึกพิเศษศุภวัตรมีลักษณะคล้ายศาลพระภูมิ ตั้งอยู่บนภูเขาขนาดเล็กที่ก่อสร้างขึ้นมา สูงจากพื้นดินประมาณ ๓ เมตร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะกรรมการ ดำเนินการก่อสร้างอาคารประถมนาสิต ได้ทำพิธีเคลื่อนย้ายไปสร้างไว้หน้าอาคารประถมนาสิต ซึ่งมีความสวยงามและเหมาะสมยิ่งขึ้น

ตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย

ตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัยฯเป็นรูปวงรี ๒ วงซ้อนกัน ภายในเป็นตราพระราชลัญจกรประจำพระองค์รัชกาลที่ ๙ ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานให้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ภายนอกเป็นชื่อ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ด้านบนเป็นอักษรภาษาไทย ด้านล่างเป็นอักษรภาษาอังกฤษซึ่งเป็นตัวเขียนที่มีลักษณะเฉพาะ

สีในตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัยมีความหมายและคุณค่า ดังนี้

สีน้ำเงิน มีความหมายแทนสถาบันพระมหากษัตริย์ผู้ให้กำเนิดและพระราชทานนาม “มหาวิทยาลัยราชภัฏ”

สีเขียว มีความหมายแทนแหล่งที่ตั้งในแหล่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม

สีทอง มีความหมายแทนความเจริญรุ่งเรืองทางภูมิปัญญา

สีส้ม มีความหมายแทนความรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

สีขาว มีความหมายแทนความคิดอันบริสุทธิ์ของนักปราชญ์แห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สีประจำมหาวิทยาลัย

“ม่วง-ขาว” เป็นสีประจำมหาวิทยาลัยฯ

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย คือ ต้นชงโค (*Bauhinia purpurea* Linn.) ซึ่งโคมีกลีบดอกสีม่วงขาวอินเดีย ถือว่าเป็นไม้มงคลขึ้นอยู่ในทะเลโลก

๒. วัตถุประสงค์และข้อมูลสำคัญในการพัฒนาแผนกลยุทธ์

แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) จัดทำขึ้น เพื่อกำหนดทิศทางในอนาคตของมหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ประมวลข้อมูลพื้นฐานรอบด้านอย่างเป็นระบบ และจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ฉบับนี้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ นโยบายการศึกษา เพื่อเร่งรัดดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) แผนยุทธศาสตร์อาเซียนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่สำคัญคือ นโยบายของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังนำข้อมูลผลการประเมินคุณภาพมหาวิทยาลัยภายนอกรอบสามและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) มาใช้ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ด้วย

สำหรับวัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑) มีดังนี้

- เพื่อให้ได้กลยุทธ์และแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) นโยบายของสภามหาวิทยาลัย และข้อมูลผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศและสังคมโลก
- เพื่อใช้เป็นกรอบในการทำแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานในระดับคณะ สำนัก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- เพื่อให้สภามหาวิทยาลัย ได้ใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับ ติดตามการบริหารงานของคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
- เพื่อให้คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยใช้ประโยชน์สำหรับการกำหนดนโยบายและแผนงานของส่วนงานให้เกิดความสัมพันธ์และเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

สำหรับสาระสำคัญของข้อมูลที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

๑. แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘

รัฐบาล โดยการนำของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารราชการแผ่นดิน ภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก ๓ ส่วน คือ

- แนวคิดและทิศทางการบริหารประเทศ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ

และยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัย ถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

๒. แนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์ และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกัน และมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

๓. กลไกการนำแผนการบริหารราชการแผ่นดินไปสู่การปฏิบัติ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะผู้สูงส่งแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ซึ่งมุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน และยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่ภาคเกษตรกรรม บริการ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การรักษาความยั่งยืนทางการคลังและการเงิน การเชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยกับโลกหลายชั่วอำนาจ การสร้างเศรษฐกิจและสังคมสีเขียว การจัดสถาปัตยกรรมสังคมสำหรับอนาคต และการกลับสู่ความสมานฉันท์ภายใต้สัญญาประชาคมใหม่ ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการพัฒนาคณะผู้สูงส่งแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงและเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง

๓. นโยบายการศึกษา เพื่อเร่งรัดดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล

๑. เร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยปฏิรูปให้มีความเชื่อมโยงกันทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับการเรียนรู้ยุคใหม่ การพัฒนาครู และการพัฒนาระบบการทดสอบ การวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงกับหลักสูตรและการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียน

๒. ปฏิรูประบบผลิตและพัฒนาครู

ให้มีจำนวนการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการ มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรปัจจุบัน รองรับหลักสูตรใหม่ และการเรียนรู้ในโลกยุคใหม่ รวมทั้งพัฒนาระบบประเมินวิทยฐานะครูให้เชื่อมโยงกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน คุณและระบบสวัสดิการ และลดปัญหาที่บั่นทอนขวัญกำลังใจของครูให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนและคุณภาพผู้เรียน

๓. เร่งนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนรู้

สร้างมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์แบบพกพา (แท็บเล็ต) และพัฒนาเนื้อหาสาระพัฒนาครู และการวัดประเมินผลที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งเพื่อเป็นเครื่องมือให้เกิดระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตในสังคมไทย

๔. พัฒนาคุณภาพการอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐานเทียบได้กับระดับสากล ให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

โดยผลักดันให้เกิดการใช้กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาใช้กำหนดทักษะความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ ผู้มีงานทำ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้า ได้รับค่าตอบแทนตามสมรรถนะที่เพิ่มขึ้น โดยไม่ขึ้นกับวุฒิการศึกษาทั้งแบบอนุปริญญาหรือปริญญา

๕. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเร่งพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน มากกว่าการขยายเชิงปริมาณ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยให้มีการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาของไทย เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพ มาตรฐาน และจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยระดับโลก (World Class University) ให้มากขึ้น

๖. ส่งเสริมให้เอกชนและทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมจัดและสนับสนุนการศึกษามากขึ้น สนับสนุนความร่วมมือแบบเป็นหุ้นส่วนทางการศึกษารัฐและเอกชน (Public Private Partnership) ตลอดจนเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตร เป็นวิทยากร สนับสนุนการฝึกงาน และเรียนรู้การทำงานจริงในสถานที่ทำงาน โดยในส่วนของ การอาชีวศึกษานั้น การที่ภาคเอกชนเข้ามาร่วมจัดการศึกษาแบบทวิภาคี ก็ยังไม่เพียงพอ แต่ต้องร่วมจัดการศึกษาตลอดกระบวนการ คือต้องการหลักสูตรหรือกระบวนการแบบใด ต้องมากำหนดหลักสูตรร่วมกัน รัฐมีหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมและอาศัยภาคเอกชนให้มา มีบทบาทในการจัดการศึกษาให้มากขึ้น โดยรัฐควรมีหน้าที่ในการกำกับควบคุมเท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรมุ่งกำกับควบคุมหรือห้ามเอกชน

๗. เพิ่มและกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มอายุได้รับบริการการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส และการพัฒนากองทุนกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (ICL) ให้สามารถเป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพ เพิ่มโอกาสและผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ โดยขอให้ดำเนินการให้เป็นไปตามแนวคิดของกองทุน ICL ตามที่ได้ก่อตั้งหรือริเริ่มขึ้นมา ซึ่งต้องอาศัยผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้สนใจที่เคยดำเนินการ เข้ามาช่วยดำเนินการอย่างจริงจัง

๘. พัฒนาการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ด้วยการสนับสนุนและพัฒนาศึกษาและสถานศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความต้องการประชาชนในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับความปลอดภัย การสร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

๔. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่า “การศึกษาเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาประเทศ” และมุ่งเน้นให้เกิด “เอกภาพด้านนโยบาย แต่หลากหลายในการปฏิบัติ” มีการทำงานในเชิงรุกไปข้างหน้าภายใต้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและความต้องการใหม่เพื่อให้อุดมศึกษาเอื้อต่อการพัฒนาทั้งปวง รวมทั้งเน้นความต่อเนื่องจากแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๓ - ๒๕๔๗) ซึ่งได้แก่

๑. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐหรือการเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ/ในกำกับของรัฐ

๒. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของมหาวิทยาลัยของรัฐโดยการขยายสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของสังคม และยกระดับ/พัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา การวิจัยและการให้บริการทางวิชาการ

๓. สนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนาระบบอุดมศึกษาด้วย

๔. ลดความซ้ำซ้อนในการผลิตบัณฑิตเพื่อมิให้เกิดความจำเป็นหรือเกินความต้องการของสังคม ยกเว้นสาขาวิชาที่ขาดแคลน และสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทยโดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาวฉบับที่ ๒ นี้คำนึงถึงมิติการบูรณาการและองค์รวมของการพัฒนาอุดมศึกษา เพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ โดยมีสาระหลักเกี่ยวกับภาพอนาคตที่จะมีผลกระทบต่อโลก และอุดมศึกษา และปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษา ได้แก่ รอยต่อการศึกษาาระดับอื่น การแก้ปัญหาอุดมศึกษา การจัดกลุ่มอุดมศึกษา ธรรมาภิบาลการพัฒนาขีดความสามารถเพื่อการแข่งขัน และการพัฒนาระบบวิจัยและสร้างนวัตกรรม

๕. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา เช่น การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลก การรวมกลุ่มเศรษฐกิจภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย โดยเฉพาะการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สังคมของความเป็นวัตถุนิยม สังคมที่เน้นคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะคุณภาพบัณฑิต ปัญหาวิกฤติด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้น อุดมศึกษาไทยในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้แนะการพัฒนาที่ยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิดกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพ และผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพ พัฒนาวิชาชีพอาจารย์ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม มีการจัดการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย ทั้งนี้โดยอาศัยการบริหารจัดการอุดมศึกษาเชิงรุก ซึ่งมีกลยุทธ์การเงิน และพระราชบัญญัติอุดมศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ปี พ.ศ.๒๕๕๙ “อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ”

๖. แผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

เพื่อการเตรียมความพร้อมรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามกฎบัตรอาเซียน ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาที่จะเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษา บูรณาการการเป็นประชาคม พัฒนาให้บัณฑิตไทยมีความสามารถในระดับสากล มีความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก โดยมียุทธศาสตร์ ๓ ประการ คือ

๑. การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล
๒. การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน
๓. การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมและสร้างองค์ความรู้ ภาษา และวัฒนธรรมให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

๗. เกณฑ์หรือตัวชี้วัดการจัดอันดับ

๗.๑ เกณฑ์หรือตัวชี้วัดการจัดอันดับของ Times Higher Education Supplement (TIMES)

หนังสือพิมพ์ไทมส์ไฮเออร์เอดูเคชันซัพพลีเมนต์(Times Higher Education Supplement) จากสหราชอาณาจักร ดำเนินการจัดอันดับมหาวิทยาลัยทั่วโลก โดยร่วมกับ บริษัท Thomson Reuters ได้กำหนดตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก
๑. คุณภาพการสอน Teaching - the learning environment	พิจารณาจากบรรยากาศการเรียนการสอน หรือสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ ชื่อเสียงด้านการเรียนการสอน สัดส่วนนักศึกษาปริญญาเอกที่สำเร็จการศึกษาต่ออาจารย์ จำนวนการรับเข้านักศึกษาปริญญาตรีต่ออาจารย์ รายได้ต่ออาจารย์ และสัดส่วนนักศึกษาปริญญาเอกที่สำเร็จการศึกษาต่อนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษา	๓๐
๒. ความเป็นนานาชาติ International mix – staff and students	พิจารณาจากความหลากหลายของนักศึกษา และบุคลากรนานาชาติในมหาวิทยาลัย ซึ่งสะท้อนถึงการเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติ โดยคำนึงถึงอัตราส่วนของบุคลากร นักศึกษาจากต่างประเทศ ต่อบุคลากร นักศึกษาภายในประเทศ	๕
๓. รายได้เชิงอุตสาหกรรม Industry –income innovation	พิจารณาจากรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงคุณภาพของการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สังคม	๒.๕
๔. งานวิจัย Research – volume, income and reputation	พิจารณาจากปริมาณ ผลงานวิจัย รายได้ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ชื่อเสียงด้านการวิจัย รายได้จากการวิจัย จำนวนผลงานตีพิมพ์ต่ออาจารย์และนักวิจัย และรายได้วิจัยจากภาครัฐต่อรายได้วิจัยรวม	๓๐
๕. การอ้างอิงผลงานวิจัยทางวิชาการ Citations – research influence	พิจารณาจากจำนวนการอ้างอิงผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย แสดงถึงความเชื่อมั่นของนักวิชาการทั่วโลกในคุณภาพงานวิจัย	๓๒.๕
รวม		๑๐๐

๗.๒ เกณฑ์หรือตัวชี้วัดการจัดอันดับของ Quacquarelli Symonds Limited (QS)

Quacquarelli Symonds Limited (QS) เป็นบริษัทเอกชนทางธุรกิจในด้านการศึกษา ตั้งอยู่ที่ประเทศอังกฤษ เริ่มจัดอันดับมหาวิทยาลัยมาตั้งแต่ปี ๒๐๐๙ โดย QS ได้ใช้ตัวชี้วัดและค่าน้ำหนักในการจัดอันดับแตกต่างจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก และการจัดอันดับแบ่งเป็นผลการจัดอันดับในภาพรวม(Overall Ranking) ผลการจัดอันดับตามสาขาวิชา(Ranking by Subjects) และผลการจัดอันดับตามตัวชี้วัด(Ranking by Indicators) โดยเรียงลำดับมหาวิทยาลัยตามคะแนน ที่ได้มากที่สุดไปจนถึงมหาวิทยาลัยที่ได้คะแนนน้อยที่สุด ซึ่งมีตัวชี้วัดและค่าน้ำหนักของQS Asian University Rankings และตัวชี้วัด QS World University Rankings ดังนี้

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก	
		Asian Rankings	World Rankings
๑. คุณภาพงานวิจัย (Research Quality)	๑. การสำรวจจากความคิดเห็นของนักวิชาการ(ในเอเชีย) (Asian Academic Peer Review)	๖๐%	๖๐%
	๒. จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์ต่อจำนวนคณาจารย์ (Papers per Faculty)	๓๐%	๓๐%
	๓. จำนวนครั้งของผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนผลงานที่ตีพิมพ์ (Citations per paper)	๑๕%	๑๐%
๒. คุณภาพการสอน (Teaching Quality)	๔. จำนวนนักศึกษาต่อจำนวนคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย (Student Faculty Ratio)	๒๐%	๒๐%
๓. คุณภาพบัณฑิตที่ทำงาน (Graduate Employability)	๕. การสำรวจความคิดเห็นของนายจ้าง (Employer Review) การจัดอันดับมหาวิทยาลัยในเอเชียจะสำรวจจากความคิดเห็นจากนายจ้าง	๑๐%	๑๐%
		๑๐%	๑๐%
๔. ความเป็นนานาชาติ (Internationalization)	๖. จำนวนอาจารย์ชาวต่างชาติ (International Faculty)	๑๐%	๑๐%
	๗. จำนวนนักศึกษาต่างชาติ (International Student)	๒.๕%	๒.๕%
	๘. จำนวนนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่นที่แลกเปลี่ยนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย (Inbound Exchange Student)	๒.๕%	๒.๕%

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน	น้ำหนัก	
		Asian Rankings	World Rankings
	๙. นักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ออกไปเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยอื่น (Outbound Exchange Student)	๒.๕%	๒.๕%
รวม		๑๐๐%	๑๐๐%

๗.๒ **เกณฑ์หรือตัวชี้วัดการจัดอันดับของ SCImago Institutions Ranking (SIR)**

SCImago Institutions Ranking (SIR) ได้ดำเนินการจัดลำดับสถาบันหรือองค์กรที่มีผลงานวิจัยระดับนานาชาติ โดยการประเมินเพื่อจัดอันดับใช้ข้อมูลจำนวนผลงานการตีพิมพ์เผยแพร่และการถูกอ้างอิงในฐานข้อมูลScopus โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

๑. Output: จำนวน paper ในวารสารวิชาการ peer-reviewed
๒. International Collaboration: ส่วนที่ตีพิมพ์ร่วมกับสถาบันต่างประเทศต่อ paper ทั้งหมด
๓. Normalized Impact: ค่าร้อยละของการ citation ของสถาบันเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของการ citation ทั้งหมดในโลก (world average)
๔. High Quality Publication: ร้อยละของบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารชั้นนำที่อยู่ใน ๒๕% แรกของ Journal Rank SJR indicator

๘. นโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้กำหนดนโยบายการบริหารเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดนโยบายสำคัญ ๖ ประการเพื่อเร่งรัดพัฒนามหาวิทยาลัย ดังนี้

๑. นโยบายด้านการจัดการศึกษา

เร่งรัดยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตสู่ระดับโลกและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน สร้างเครือข่ายวิชาการและบริการกับสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและระหว่างประเทศ สร้างและพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพของอาจารย์และบุคลากร พัฒนาสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่เกื้อกูลต่อคุณภาพการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา สร้างความโดดเด่นทางชื่อเสียงด้านวิชาการ อันได้แก่ หลักสูตร (โปรแกรม) การวิจัย นักศึกษา และบัณฑิตให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

๒. นโยบายด้านการบริหารจัดการ

สร้างมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาให้เป็นมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จดีเด่นและเป็นผู้นำ สร้างให้เป็นมหาวิทยาลัยธรรมาภิบาลที่มีความแข็งแกร่งด้านความเป็นผู้นำและการบริหาร

๓. นโยบายด้านการวิจัย

เร่งส่งเสริมงานด้านการวิจัยและพัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนงานด้านการวิจัย สนับสนุนทุนวิจัย เผยแพร่งานวิจัยสู่ระดับชาติและนานาชาติ สร้างเครือข่ายงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเน้นงานวิจัยที่เป็นอัตลักษณ์โดดเด่นเฉพาะมหาวิทยาลัยพัฒนาสู่สากล

๔. นโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

เร่งให้มีการศึกษาเรื่องท้องถิ่นฝั่งธนบุรี ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น และต้องการให้เป็นจุดเด่น ทั้งนี้ให้มีการศึกษาค้นคว้า วิจัยในรูปแบบเชิงวิชาการมากขึ้น สร้างเสริมวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาความเป็นบัณฑิตที่มีคุณค่าในการประกอบวิชาชีพและการเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของชาติ

๕. นโยบายด้านการบริการวิชาการและสังคม

ร่วมมือกับสถานศึกษาในท้องถิ่น ทำการศึกษาและประยุกต์ใช้วิธีการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเปิดช่องว่างทางการเชื่อมต่อระหว่างคุณภาพของการศึกษาขั้นพื้นฐานกับสถาบันอุดมศึกษา

๖. นโยบายด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

สนับสนุนการเปิดและพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ตามแนวพระราชดำริ เน้นที่การเรียนการสอน การสร้างจิตสำนึก การวิจัย การเผยแพร่สู่ท้องถิ่นและสังคมในวงกว้าง

๙. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบสาม(พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘) เพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้รับรองมาตรฐานการศึกษาระดับสถาบันในระดับคุณภาพระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ยรวมระดับสถาบันเท่ากับ ๔.๖๓ คะแนน โดยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ในระดับสถาบัน ๔ ประการ ดังนี้

๑. การพัฒนาด้านสัดส่วนคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการและสัดส่วนจำนวนอาจารย์ต่อจำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยควรพิจารณา ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ

๑.๑ การพัฒนาคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ถ้าพิจารณาจากผลการประเมินพบว่า ร้อยละ (๗๒: ๑๙.๕: ๘.๕:๐) และคุณวุฒิของคณาจารย์ร้อยละ ๗๗ อยู่ในระดับปริญญาโท (สัดส่วนคุณวุฒิ ๖: ๗๗ :๑๗) ซึ่งมหาวิทยาลัยและคณะควรกำหนดแผนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณะและหลักสูตร และเพิ่มผลงานวิชาการและงานวิจัยที่เอื้อต่อการขอตำแหน่งทางวิชาการ

๑.๒ สัดส่วนของอาจารย์ต่อนักศึกษาในภาพรวมของคณะโดยเฉลี่ย ๑ : ๑๐๐ ถึง ๑: ๒๐๐ คน ในภาพรวมของมหาวิทยาลัยมีจำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษา ๒๕๕๔ จำนวน ๓๔๔ คนต่อจำนวนนักศึกษา ๓๒,๖๒๔ (สัดส่วน ๑:๙๕) ซึ่งควรต้องวางแผนให้มีสัดส่วนที่พอเหมาะต่อการพัฒนาคุณภาพและการปฏิบัติงานในภาระงานตามพันธกิจหลักของอาจารย์ประจำ ตลอดจนอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิที่กำหนดไว้

๒. ระบบกลไกของระบบข้อมูลสารสนเทศที่เชื่อมโยงการบริหารด้านแผนงานระดับหลักสูตร ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย ตลอดจนประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนด ให้สามารถใช้อุปกรณ์สารสนเทศร่วมกันในการตัดสินใจในการบริหารเชิงคุณภาพ

๒.๑ มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการแผนกลยุทธ์ แผนงานโครงการ ให้มีความเชื่อมโยงให้เห็นการดำเนินการและผลการดำเนินงานตามประเด็นกลยุทธ์ของคณะ หลักสูตร หน่วยงาน สนับสนุน ควรมีการสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของแผนงานโครงการ ทั้งปีงบประมาณและปีการศึกษาของ

มหาวิทยาลัยที่วิเคราะห์ให้เห็นระดับคณะ หลักสูตรหรือกลยุทธ์ หรือควมนำระบบ TRENDS มาใช้ในการบริหารจัดการ ด้านแผนงาน เพื่อกำหนดเป็นกลไกในการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

๒.๒ พัฒนาความชัดเจนของแผนงาน โครงการกิจกรรม ในประเด็นคุณภาพทั้งองค์ประกอบ คุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ซึ่งควรวิเคราะห์หรือจัดประเภทแผนงานโครงการ ให้สอดคล้องกับประเด็นคุณภาพ โดยเฉพาะด้านอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริม เพื่อเป็นแนวทาง ที่ชัดเจนและลดความซ้ำซ้อนกันของโครงการ

๓. ระบบกลไกบริหารหลักสูตรและประกันคุณภาพระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ภายใต้การบริหารในสังกัดคณะ ซึ่งต้องสร้างความชัดเจน ที่สอดคล้องกับการดำเนินการทั้งด้านประกันคุณภาพและการบริหารหลักสูตร

๓.๑ ความชัดเจนในระบบบริหารจัดการระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งคณาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษาสังกัดในคณะ แต่การรายงานผลการดำเนินการไม่ปรากฏการรายงานการดำเนินงานในส่วนของ บัณฑิตศึกษา ดังนั้นควรพัฒนาการบริหารจัดการให้เกิดการมีส่วนร่วมทั้งในเรื่องของการเรียนการสอน แผนงาน โครงการ การบริหารทรัพยากร และ/หรือปรับ โครงสร้างการบริหารระดับบัณฑิตศึกษาให้อยู่ในรูปของกรรมการ ระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อให้อัตลักษณ์สอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายในและภายนอก และการบันทึกข้อมูล การประเมิน ตนเองผ่านระบบเครือข่ายของ สกอ. ตลอดจนการจัดการศึกษาศูนยใน-นอก ของมหาวิทยาลัยให้อยู่ในระบบเดียวกัน

๓.๒ ด้านระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในและภายนอกที่ควรต้องให้ความสำคัญ รับรู้ และเข้าใจในประเด็นตัวบ่งชี้คุณภาพให้มีการดำเนินการที่คำนึงถึงคุณภาพมากกว่าความคุ้นเคยในการปฏิบัติงาน โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและถือเป็นภาระงานที่ต้องปฏิบัติร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพทั้งนี้ เพราะคุณภาพของ มหาวิทยาลัยและคณะเป็นของทุกคนที่ต้องปฏิบัติร่วมกัน ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่งการดำเนินการจึงต้องคำนึงถึง องค์การและส่วนรวมเป็นหลัก

๔. การใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย ควรคำนึงถึงการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมในเชิงสาธารณะ เชิงนโยบาย และเชิงพาณิชย์ ส่วนการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของอาจารย์และนักศึกษาควรพิจารณาคุณสมบัติของ แหล่งที่ต้องการเผยแพร่หรือตีพิมพ์ เช่น การมีคณะกรรมการกลั่นกรองเป็นไปตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ งานวิจัยอยู่ในฐานข้อมูล TCI

๑๐. ทิศทางการอุดมศึกษาไทย

จากผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) (๒๕๕๑) เรื่อง ผลกระทบ โลกาภิวัตน์ต่อการจัดการศึกษาไทยในอีก ๕ ปีข้างหน้า ได้เสนอข้อมูลการคาดการณ์แนวโน้มสำคัญของ สถาบันอุดมศึกษาไทยไว้หลายประการ อันจะเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นพื้นฐานแนวโน้มอนาคต เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา ไทยไว้ ดังนี้

๑. สถาบันอุดมศึกษาแสวงหาเอกลักษณ์ด้านคุณภาพและความแตกต่าง สภาพการแข่งขัน ด้านการศึกษาที่รุนแรงขึ้น ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรที่จำกัด อีกทั้งผู้เรียนมีความต้องการการศึกษาที่มี คุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และผู้เรียนมีโอกาสเลือกสถาบันอุดมศึกษาได้มากขึ้น ส่งผล ให้สถาบันอุดมศึกษาต่างพยายามพัฒนาตนเองให้แข่งขันได้ ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องค้นหาเอกลักษณ์ เฉพาะที่ถนัด ทำได้ดี มีความเชี่ยวชาญ และมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อทุ่มทรัพยากรในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการ การเรียนการสอน การวิจัย การพัฒนาบุคลากรที่เป็นจุดเด่นนั้นได้อย่างมีคุณภาพ และแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษา อื่น เช่น มหาวิทยาลัยที่โดดเด่นด้านภาษาอังกฤษและหลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยที่โดดเด่นในด้านเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยที่โดดเด่นด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

๒. สถาบันอุดมศึกษาจะเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย สภาพของความจำกัดทางทรัพยากร และการแข่งขันทางการศึกษาที่รุนแรง ประกอบกับความต้องการขยายตลาดทางการศึกษาไปยังกลุ่มคนต่าง ๆ ให้มากขึ้น ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างมุ่งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มากขึ้น เพื่อเสริมจุดอ่อนจุดแข็งกันและกัน แบ่งปันหรือระดมทรัพยากร ทำวิจัย หรือแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้เรียน ฯลฯ เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

๓. สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง มีแนวโน้มว่าจะมีบางมหาวิทยาลัยมุ่งจัดการศึกษาเฉพาะที่เป็น การลงลึกระดับเชี่ยวชาญ อันเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพระดับสูง และเป็นการเพิ่มความสามารถ แข่งขันให้มหาวิทยาลัย เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้เรียนที่สนใจเจาะจงจากทั่วโลก ดึงดูดคณาจารย์ที่เก่งและมีความเชี่ยวชาญ ให้ เข้ามาร่วมสอนและร่วมทำงานวิจัย ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยของบริษัทต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัยผลิตรถยนต์ยี่ห้อ ต่าง ๆ ประเทศสหรัฐ มีมหาวิทยาลัยแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger University) ก่อตั้งโดยบริษัทแมคโดนัลด์ ประเทศ จีนมีมหาวิทยาลัยการแพทย์ (China Medical University) ในญี่ปุ่นมีมหาวิทยาลัยโตเกียวด้านศาสตร์และเทคโนโลยี ทางทะเล (Tokyo University of Marine Science and Technology) โดยมีผู้คนจำนวนมากจากทั่วโลก หลั่งไหลเข้าเรียน ซึ่งในอนาคตมีแนวโน้มที่ประเทศไทย จะมีการพัฒนาและเปิดมหาวิทยาลัยเฉพาะทางในลักษณะ ดังกล่าวมากขึ้น

๔. สถาบันอุดมศึกษามุ่งผลิตผลงานวิจัย จากสภาพการแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษาที่รุนแรงขึ้น ส่งผลให้มหาวิทยาลัยบางแห่งอาจปรับยุทธศาสตร์ไปสู่การมุ่งผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยสร้างองค์ความรู้และ นวัตกรรมใหม่ๆ รวมถึงการบุกเบิกการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ จนเป็นที่รู้จักและยอมรับจากนักศึกษาทั่วโลก ทั้งยังเป็น ช่องทางหนึ่งในการสร้างรายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยด้วย อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ยังมี ลักษณะของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ

๕. สถาบันอุดมศึกษาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การเรียนแบบ e-education หรือ e-learning เป็นที่นิยมมากขึ้น ในอนาคตจะมีการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียน การสอน เนื้อหาหลักสูตรบนฐานอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และการผลิตผู้เรียนให้เป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงาน ในระดับมหาวิทยาลัยจะมีการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีเครือข่ายครอบคลุมกว้างขวาง หรือที่เรียกว่า มหาวิทยาลัยเสมือน (Virtual University) ซึ่งจะมีประโยชน์ในการเพิ่มโอกาสเข้าสู่การอุดมศึกษาสำหรับผู้อยู่ในพื้นที่ ห่างไกล อย่างไรก็ตาม ข้อพึงระวังในการจัดการศึกษารูปแบบนี้ คือ คุณภาพการจัดการศึกษา

๖. สถาบันอุดมศึกษาที่ใช้หลักสูตรต้นแบบจากต่างประเทศ การขยายตัวด้านการลงทุนทาง การศึกษาที่แข่งขันมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับโลกพยายามทำตลาดการศึกษาไปยังประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย ในขณะที่คนในสังคมไทยต่างต้องการหลักสูตรการศึกษาที่มีคุณภาพที่มีความน่าเชื่อถือระดับ สากล ส่งผลให้มีแนวโน้มการนำเข้าหลักสูตรการเรียนการสอนสำเร็จรูปที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากลหรือ ที่เรียกว่า แฟรนไชส์ (franchise) เข้ามาในมหาวิทยาลัยไทย หรืออาจเป็นการเปิดหลักสูตรร่วมกันระหว่าง มหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ เป็นต้น

๗. สถาบันอุดมศึกษาไทยยังไม่สามารถขยายตลาดการศึกษาไปยังต่างประเทศ การเปิดเสรีทางการ การศึกษา เป็นช่องทางให้เกิดการขยายสาขาวิชาที่ประเทศไทยมีความแข็งแกร่งหรือมีความพร้อมไปสู่ต่างประเทศได้ แต่ ต้องยอมรับว่าการเปิดเสรีทางการศึกษาของไทยยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องอำนาจการ ต่อรอง กฎระเบียบต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาจากต่างประเทศที่มีคุณภาพ มากกว่า ดังนั้น ใน ๕ ปีข้างหน้า สถาบันอุดมศึกษาอาจจะสามารถขยายตลาดการศึกษาไปต่างแดนได้ เฉพาะในสาขา ที่เป็นเอกลักษณ์ไทย เช่น สอนการทำอาหารไทย ดนตรีไทย รำไทย หัตถกรรมไทย ภาษาไทย เป็นต้น

๘. สถาบันอุดมศึกษาที่แข่งขันไม่ได้ต้องปิดตัวหรือควมรวมกิจการ การแข่งขันด้านการศึกษาไม่ถูกจำกัดอยู่ในขอบเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งอีกต่อไป แต่จะขยายสู่การแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับโลกมากขึ้น ส่งผลให้การแข่งขันการศึกษาจะทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สถาบันอุดมศึกษาไทยจึงต้องเร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อดึงดูดผู้เรียน ซึ่งหากสถาบันอุดมศึกษาใดไม่สามารถเร่งพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร พัฒนาคุณภาพการศึกษา หรือมีจุดเด่นที่น่าดึงดูดมากเพียงพอ ย่อมจะทำให้ไม่สามารถแข่งขันได้ และอาจต้องปิดตัวหรือควมรวมกิจการกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นไปในที่สุด

๙. สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเชิงพาณิชย์มากขึ้น การแข่งขันด้านการศึกษาที่รุนแรงขึ้น ประกอบกับการเปลี่ยนสถานะสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาไทยต้องพึ่งตัวเองมากขึ้น โดยพัฒนาไปสู่การดำเนินกิจการเชิงพาณิชย์มากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ต้องหารายได้เลี้ยงตัวเองมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ดังจะเห็นได้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งในปัจจุบัน ต่างหาช่องทางที่จะนำรายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดทำโฆษณา การเปิดหลักสูตรปริญญาโท ปริญญาเอก การเปิดหลักสูตรการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อลดการพึ่งพิงงบประมาณจากรัฐ แต่ในขณะเดียวกันอาจส่งผลกระทบต่อเชิงลบตามมา หากสถาบันอุดมศึกษาไม่คำนึงถึงคุณภาพการจัดการศึกษา รวมถึงอาจเกิดการทำผิดจรรยาบรรณในวิชาชีพ เช่น ปลอมเกรด การสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีผู้เรียนจำนวนมากแต่ขาดคุณภาพ การปล่อยให้นักศึกษาที่ทำผลงานวิทยานิพนธ์โดยไม่มีคุณภาพสำเร็จการศึกษา เป็นต้น

๑๑. ข้อมูลพื้นฐานสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ในส่วนนี้จะนำเสนอข้อมูลพื้นฐานสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาย้อนหลัง ๕ ปี ในประเด็น ดังนี้

ข้อมูล	จำแนกตามปีการศึกษา				
	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
๑. จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	๓๗,๖๙๖	๓๐,๐๐๐	๔๓,๗๓๕	๓๒,๖๒๔	๒๕,๕๐๗
๒. จำนวนนักศึกษาแรกเข้า	๑๐,๐๔๗	๑๒,๒๐๑	๑๑,๖๖๐	๑๒,๙๓๗	๙,๓๕๐
๓. จำนวนนักศึกษาลาออกกลางคัน	๔๖๗	๖๑๗	๕๗๙	๑,๕๕๓	๗๐๗
๔. จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน	๗๔	๗๔	๗๔	๗๔	๗๔
๕. จำนวนหลักสูตรปริญญาโทที่เปิดสอน	๑๒	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓
๖. จำนวนหลักสูตรปริญญาเอกที่เปิดสอน	๓	๓	๓	๓	๓
๗. จำนวนของอาจารย์จำแนกตามวุฒิการศึกษา ได้แก่					
- ปริญญาตรี	(๒๓๙)	(๓๑๙)	(๓๓๗)	(๓๔๔)	(๓๖๔)
- ปริญญาโท	๔๓	๑๘	๑๓	๒๑	๑๐
- ปริญญาเอก	๑๕๘	๒๖๑	๒๗๕	๒๖๕	๒๘๖
๘. จำนวนของอาจารย์จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่					
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์	(๑๑๐)	(๑๐๙)	(๑๐๗)	(๙๖)	(๙๐)
- รองศาสตราจารย์	๘๓	๘๑	๗๗	๖๗	๖๐
- ศาสตราจารย์	๒๗	๒๘	๓๐	๒๙	๓๐
	๐	๐	๐	๐	๐

๓. กระบวนการพัฒนาแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ และความเชื่อมโยงสู่การบริหารจัดการ

การพัฒนาแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) มีหลักการสำคัญ คือ การใช้ข้อมูลรอบด้านเป็นฐานในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ฯ และการร่วมคิดร่วมทำอย่างเป็นระบบ สำหรับขั้นตอนการพัฒนาแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) และการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาแผนต่าง ๆ มีดังนี้

๑. รับมอบนโยบายจากสภามหาวิทยาลัย
๒. ประชุมสร้างความเข้าใจกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ฯ และทิศทางการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
๓. รับฟังความคิดเห็นจากประชาคม เกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ของมหาวิทยาลัย
๔. ประชาคมร่วมกันเสนอความคิดเห็นและร่วมยก (ร่าง) แผนกลยุทธ์
๕. เสนอข้อมูล (ร่าง) แผนกลยุทธ์ต่อคณะกรรมการอำนวยการมหาวิทยาลัย
๖. ประชุมระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในมหาวิทยาลัย/สภามหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดทำแผน พิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมของ (ร่าง) แผนกลยุทธ์ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
๗. เสนอ (ร่าง) แผนกลยุทธ์ฯ ต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
๘. ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ สู่ประชาคมและผู้ที่เกี่ยวข้อง และใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย
๙. จัดทำแผนในลักษณะต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาบุคลากร แผนบริหารความเสี่ยง แผนพัฒนาวิชาการ แผนพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต แผนบริการวิชาการสู่สังคม แผนเร่งรัดและพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และการเผยแพร่ แผนพัฒนาเครือข่ายความร่วมมืออาเซียนและนานาชาติ แผนพัฒนาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม แผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนการบริหารจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ แผนพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการสื่อสาร แผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ แผนพัฒนาภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งกำหนดให้มีลักษณะเป็นแผนระยะยาว ๕ ปี และแผนประจำปี อีกทั้งจัดทำแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติราชการ และแผนปฏิบัติการงบประมาณในระดับหน่วยงานรองรับ การขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์ดังกล่าว

๔. การบริหารจัดการแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ

เพื่อความชัดเจนในการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการมอบหมายภารกิจแก่ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการ ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยมอบนโยบายให้ผู้บริหาร เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนงานในกลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/ตัวชี้วัด ตามมาตรการ/กิจกรรมที่กำหนดโดยสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานและเน้นการดำเนินงานที่มีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายในลักษณะคณะกรรมการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

๒. มหาวิทยาลัยมอบนโยบายให้ทุกหน่วยงาน เป็นผู้รับผิดชอบร่วมในแต่ละกลยุทธ์หลัก พร้อมทั้งให้หน่วยงานดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์หลักและเป้าประสงค์ที่กำหนด โดยในการอนุมัติงบประมาณเพื่อดำเนินการโครงการต่างๆ จะต้องเป็นกิจกรรม/โครงการที่สนับสนุนให้กลยุทธ์ต่างๆของมหาวิทยาลัยดำเนินไปสู่ความสำเร็จ

๓. แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยได้กำหนดตัวชี้วัดของการดำเนินงานอย่างชัดเจนเพื่อการติดตามผลเมื่อคณะและหน่วยงานเสนอกิจกรรม/โครงการและผ่านการอนุมัติแล้ว มหาวิทยาลัยจะวางระบบในการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด

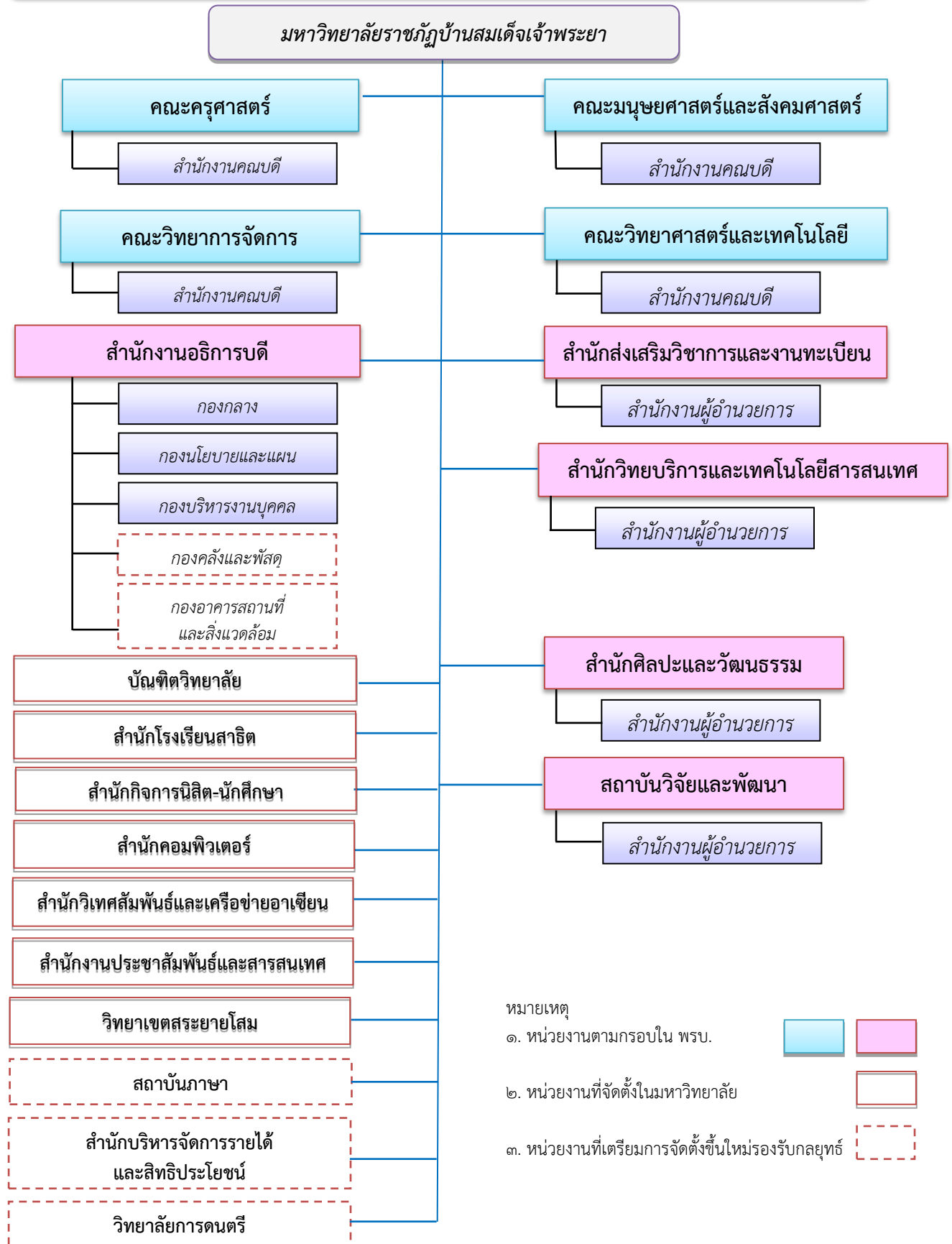
๔. หน่วยงานจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย และมีการผลักดันและเร่งรัดให้การดำเนินงานตามกิจกรรม/โครงการต่างๆบรรลุตามวัตถุประสงค์

๕. หน่วยงานรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการตามที่ปรากฏในแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัยและตัวชี้วัดของแผนกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานต่อมหาวิทยาลัย ปีละ ๒ ครั้ง ทั้งนี้ให้รายงานผลการดำเนินงานภายใน ๓๐ วัน หลังจากสิ้นสุดไตรมาสที่ ๒ และสิ้นสุดปีงบประมาณ

ผู้บริหารที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในแต่ละกลยุทธ์หลัก กำกับติดตามการดำเนินงานตามกลยุทธ์หลัก พร้อมทั้งสรุปประเด็นปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินงานรายงานต่อกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของคณะและหน่วยงาน โดยดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อประเมินว่าคณะและหน่วยงานดำเนินการได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ผลจากการดำเนินการนั้น สนับสนุนให้บรรลุเป้าประสงค์ของแผนกลยุทธ์อย่างน้อยเพียงใด ข้อมูลที่ได้รับจากการติดตามประเมินผลจะนำเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อรายงานให้ทราบถึงปัญหาในการปฏิบัติงานและใช้เป็นข้อมูลปรับปรุงวิธีการดำเนินงาน หรือเพื่อปรับเปลี่ยนเป้าหมาย/กิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรและบริบทที่เปลี่ยนแปลงรวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางในการบริหารต่อไป

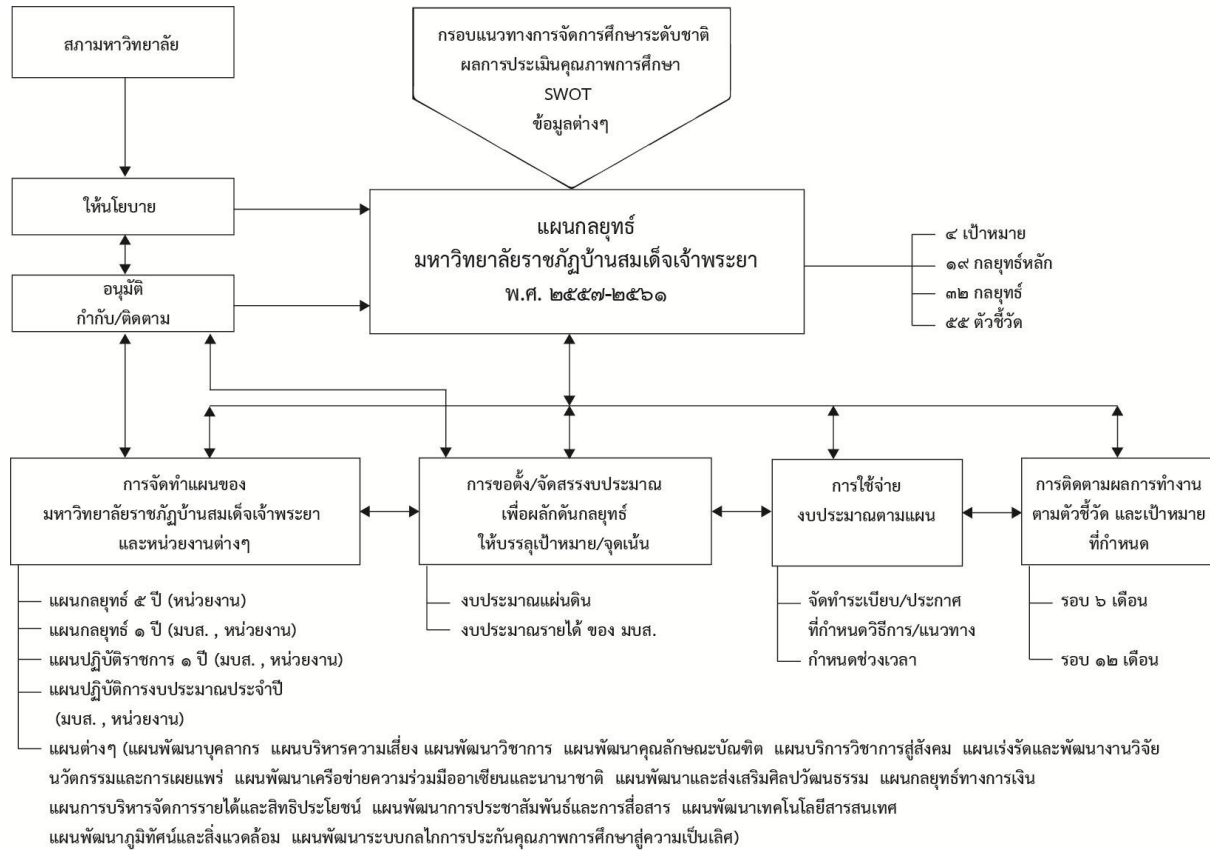
เพื่อการขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้จัดโครงสร้างการบริหารจัดการรองรับ ดังนี้

โครงสร้างมหาวิทยาลัยเพื่อรองรับและขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์

แผนภาพที่ ๑ การจัดโครงสร้างมหาวิทยาลัยเพื่อรองรับและขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์

ในส่วนรายละเอียดความเชื่อมโยงในการดำเนินงานตั้งแต่กระบวนการพัฒนาแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ต่อเนื่องถึงกระบวนการดำเนินการและติดตามผลการดำเนินงาน เสนอในแผนภาพที่ ๒

แผนภาพที่ ๒ ความเชื่อมโยงของแผนกลยุทธ์สู่กระบวนการดำเนินการและการติดตามผลการดำเนินงาน

บทที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย

ในการจัดทำแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๑ ได้มีการประชุมระดมความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ได้ใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาจุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และอุปสรรค (threat) ของมหาวิทยาลัยได้ข้อมูลสำคัญดังนี้

๑. การวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายใน

จากการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัย ในส่วนของจุดแข็ง (strength) และจุดอ่อน (weakness) พบข้อมูลสำคัญ ๑๐ ข้อ เรียงลำดับความสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ดังนี้

๑. จุดแข็ง (strength : S)

ปัจจัยภายในที่เป็นผลบวกกับมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- ๑.๑ มีหลักสูตรเปิดให้นิสิตได้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย
- ๑.๒ มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) กับมหาวิทยาลัยต่างประเทศมากมาย
- ๑.๓ เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการให้การศึกษาและพัฒนาท้องถิ่น
- ๑.๔ มีชื่อเสียงด้านดนตรี นาฏศิลป์
- ๑.๕ เป็นแหล่งความรู้สำคัญทางด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นเวลานาน
- ๑.๖ มีชื่อเสียงมาอย่างยาวนาน
- ๑.๗ ศิษย์เก่ามีชื่อเสียงและเกื้อกูลมหาวิทยาลัย
- ๑.๘ สนับสนุนให้บุคลากรได้มีโอกาสขอรับทุนต่างๆ
- ๑.๙ สร้างฐานความรู้ให้กับท้องถิ่นและวงการศึกษา
- ๑.๑๐ มีงบประมาณคงคลังพร้อมสนับสนุนการทำงานของมหาวิทยาลัย

๒. จุดอ่อน (weakness : W)

ปัจจัยภายในที่เป็นผลลบกับมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- ๒.๑ นักศึกษาที่เข้ามาไม่มีคุณภาพเนื่องจากขาดระบบการคัดเลือก/นักศึกษามีจำนวนมาก/นักศึกษาขาดทักษะทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- ๒.๒ ไม่มีกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ
- ๒.๓ จำนวนอาจารย์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษา และอาจารย์มีตำแหน่งวิชาการน้อย มีอาจารย์ใหม่เป็นจำนวนมาก อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกตรงสาขาน้อย
- ๒.๔ บางหลักสูตรไม่รองรับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การใช้เทคโนโลยี และภาษา
- ๒.๕ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อการเรียนการสอน ไม่เอื้อต่อการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่
- ๒.๖ การสื่อสารภายในและภายนอกองค์กรไม่มีประสิทธิภาพ
- ๒.๗ ระบบการประเมินและติดตามผลการดำเนินงานของบุคลากรขาดประสิทธิภาพ
- ๒.๘ สถานที่จัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และบรรยากาศ ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้

- ๒.๙ ขาดนโยบายที่ชัดเจนในกระบวนการสนับสนุนการทำวิจัย ทั้งระเบียบ ฐานข้อมูล และภาระงานสอนของอาจารย์ทำให้มีงานวิจัยน้อย
- ๒.๑๐ ขาดการติดตามประเมินผล การใช้งบประมาณ และขาดการปรับระบบการใช้งบประมาณให้คุ้มค่า

๒. การวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายนอก

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นโอกาสคือ ปัจจัยภายนอกที่มีผลบวกกับมหาวิทยาลัย และอุปสรรคซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลลบกับมหาวิทยาลัยโดยจัดลำดับความสำคัญ ๑๐ ข้อเรียงลำดับดังนี้

๑. โอกาส (Opportunity : O)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลบวกกับมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- ๑.๑ ความต้องการทางด้านวิชาการของชุมชนในการพัฒนางานและพัฒนาชุมชนมีมาก
- ๑.๒ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้มหาวิทยาลัยมีโอกาสเปิดหลักสูตรที่หลากหลายและเปิดหลักสูตรที่เป็นความร่วมมือกันในกลุ่มประเทศอาเซียน และมีเครือข่ายร่วมมือในด้านต่างๆ
- ๑.๓ ความต้องการทางการศึกษาของประชาชนมีสูงขึ้น
- ๑.๔ รัฐมีนโยบายสนับสนุนการจัดการศึกษาและพัฒนาบุคลากรมากขึ้น
- ๑.๕ การคมนาคมขยายตัวทำให้มหาวิทยาลัยเป็นชุมทางสำคัญ
- ๑.๖ การได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชนและศิษย์เก่า
- ๑.๗ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการพัฒนาบุคลากรและใช้องค์ความรู้ในการพัฒนางาน
- ๑.๘ ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการ ด้านการบริหารจัดการ การเตรียมความพร้อมสู่อาเซียนและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๑.๙ มีวงเงินงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก
- ๑.๑๐ ได้รับความร่วมมือด้านการเรียนการสอนและกิจกรรม จากเครือข่ายมหาวิทยาลัยภายในประเทศและต่างประเทศ

๒. อุปสรรค (Threat : T)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลลบกับมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- ๒.๑ มหาวิทยาลัยคู่แข่งมีระบบการให้ค่าตอบแทนหรือประโยชน์เกื้อกูลที่เหนือกว่า ทำให้สูญเสียกำลังคนที่มีศักยภาพและประสบการณ์
- ๒.๒ ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลน้อย
- ๒.๓ สถาบันการศึกษาคู่แข่งมีจำนวนมาก
- ๒.๔ นโยบายทางการตลาดของมหาวิทยาลัยอื่น โดดเด่นกว่า
- ๒.๕ สภาพความเป็นสังคมโลกและจารีตประเพณีที่เปลี่ยนไปส่งผลให้นิสิตมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม
- ๒.๖ เทคโนโลยีและการสื่อสารผ่านการโฆษณาทำให้นิสิตรับรู้ข้อมูลเชิงลบ
- ๒.๗ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เอื้อต่อการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่ รวมถึงการให้งบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ
- ๒.๘ สภาพของตลาดแรงงานไม่สอดคล้องกับค่านิยมในการเลือกศึกษาต่อของนิสิต
- ๒.๙ พื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตมีผลต่อความพร้อมในการเรียน
- ๒.๑๐ เครือข่ายที่ให้การสนับสนุนกับทางมหาวิทยาลัยมีพลังยังไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการพัฒนา มหาวิทยาลัย

บทที่ ๓

กลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น นอกจากนี้ยังมีคุณภาพ มาตรฐาน ความเป็นเลิศในการปฏิบัติงานหลายประการโดยเฉพาะด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมและการสร้างเครือข่ายสายสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอาเซียน มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา แก้ปัญหา และชี้นำสังคมชุมชนท้องถิ่น ช่วง พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยได้พิจารณาข้อมูลต่าง ๆ รอบด้านจึงได้กำหนดกลยุทธ์และแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยเน้นการสร้างคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับ

สำหรับข้อมูลสำคัญทั้ง ปรัชญา คติพจน์ ปณิธาน เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย อัตลักษณ์ของบัณฑิต วิสัยทัศน์ และพันธกิจ มีดังนี้

๑. ปรัชญา

“มุ่งสร้างมหาวิทยาลัยคุณภาพระดับสากลชั้นนำ”
(World -Class Quality University)

๒. คติพจน์ประจำมหาวิทยาลัย/ค่านิยมขององค์กร

สัจจเว อมตา วาจา “ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย”

๓. ปณิธาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มุ่งมั่นที่จะสร้างคุณภาพการศึกษา พัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตบัณฑิตคุณภาพที่เปี่ยมด้วยคุณธรรม มีสุขภาพอนามัยดี มีทักษะทางวิชาการ มีทักษะทางภาษาการสื่อสาร และเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติพร้อมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

๔. เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

เชี่ยวชาญในศาสตร์ เปรื่องปราดภาษา กีฬา ดนตรี และมีธรรมาภิบาล

๕. อัตลักษณ์ของบัณฑิต

บัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามีความรู้ ทักษะภาษา การสื่อสาร และมีจิตสาธารณะ

๖. วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานสากลและติดอันดับ ๑ ใน ๑๕๐ มหาวิทยาลัยของเอเชียในปี ๒๕๖๑

๗. พันธกิจ

๑. สร้างบัณฑิตคุณภาพสู่สังคม
๒. วิจัย สร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรม
๓. บริการวิชาการเพื่อพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้
๔. ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล
๕. พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

๘. กลยุทธ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

มหาวิทยาลัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะผลการประเมินคุณภาพ การศึกษา ทั้งภายในและภายนอก ข้อมูลจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตลอดจนทิศทางและแนวโน้มในการพัฒนาสังคมไทยและสังคมโลก จึงได้กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก ๔ ด้าน ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพด้านงานวิจัย และการบริการวิชาการให้แก่สังคม

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความตระหนักรู้ ปูทางจิตสำนึก สืบสานและเผยแพร่ ภาษา ดนตรี และศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล

เป้าหมายที่ ๔ การเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล

โดยแต่ละเป้าหมายมีกลยุทธ์หลัก เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และมาตรการ/โครงการ/กิจกรรม ดังนี้

❖ เป้าหมายที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของบัณฑิตและชื่อเสียงทางวิชาการ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน ที่สนับสนุนให้บัณฑิตมีคุณภาพสู่สังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ที่สนองมาตรฐาน และความโดดเด่นทางวิชาการ

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. สร้างและ/หรือปรับหลักสูตรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานระดับอุดมศึกษา สร้างความโดดเด่นทางวิชาการ สอดคล้องตามความต้องการของสังคม ผู้ใช้บัณฑิตและตลาดแรงงานทั้งใน และต่างประเทศ

๒. สร้างและ/หรือปรับปรุงหลักสูตรในระดับรายวิชาที่มีจุดเน้นเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
๓. พัฒนาหลักสูตรในลักษณะความร่วมมือกับหน่วยงาน ทั้งภายในและต่างประเทศ
๔. พัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้มีมาตรฐาน เป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
๕. พัฒนาระบบการลงทะเบียน การจัดตารางสอน และกำหนดวันสอบล่วงหน้าให้เหมาะสมเอื้อต่อนิสิต
๖. สนับสนุนการผลิตผลงานที่มีคุณภาพของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาโดยการคัดเลือกวิทยานิพนธ์ ส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการเรียนรู้ และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๒. สร้างระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การปฏิบัติจริง และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
๓. บูรณาการอัตลักษณ์ ทักษะการใช้ชีวิต ทักษะภาษา การสื่อสารกับการเรียนการสอนอย่างกลมกลืน
๔. จัดตั้งคลินิกการเรียนรู้ จัดตั้งหน่วยพัฒนาระบบการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๓ เร่งรัดการใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนที่ทันสมัยและเร่งสร้างบรรยากาศทางวิชาการ
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการสอนที่ทันสมัย และห้องปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้
๒. จัดบรรยากาศห้องเรียน แหล่งเรียนรู้ที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา
๓. สร้างบรรยากาศวิชาการในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๔. จัดทำโครงการพัฒนาสื่อ E-Learning
๕. พัฒนาห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยและจัดทำห้องสมุดระดับคณะ พร้อมมีสื่อเทคโนโลยีเพื่อเสริมการศึกษา

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเสริมประสบการณ์ คุณธรรมและพัฒนาทักษะชีวิตของบัณฑิต

เป้าประสงค์ บัณฑิตมีคุณลักษณะ ประสบการณ์ คุณธรรม ทักษะภาษา ทักษะชีวิต และศักยภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนานิสิต นักศึกษาเพื่อให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข และสุขภาพแข็งแรง

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. สนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตที่หลากหลาย โดยเน้นกิจกรรมการสร้างจิตสำนึกรักบ้านสมเด็จฯ กิจกรรมกีฬา การส่งเสริมจิตสาธารณะ พัฒนาคูณธรรม และความรักชาติ เติบโตจนพระมหากษัตริย์
๒. พัฒนานักศึกษาให้มีสุขภาพที่ดี ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข เรียนรู้อย่างมีความสุข

๓. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนานิสิต/นักศึกษา พัฒนาศักยภาพ ทักษะชีวิต ทักษะภาษา และการสื่อสารเพื่อก้าวสู่สังคมอาเซียนและนานาชาติ

● **กลยุทธ์หลักที่ ๓** การพัฒนา การผลิต และส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่น ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

เป้าประสงค์ ๑. มหาวิทยาลัยให้บริการวิชาการตามพันธกิจเพื่อผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษา และวิชาชีพอื่น ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

๒. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านต่างๆ ในการพัฒนาการผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษา และวิชาชีพอื่น ๆ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกในการผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่น ๆ มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. จัดระบบและกลไกในการผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษา และวิชาชีพอื่น ๆ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาและวิชาชีพอื่น ๆ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษากับหน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษา/พัฒนานักศึกษาระหว่างหน่วยงาน/องค์กรทั้งภายในและต่างประเทศ

๒. ร่วมมือกับสถานศึกษาในท้องถิ่นยกระดับคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา

● **กลยุทธ์หลักที่ ๔** การพัฒนาคุณภาพและศักยภาพทางวิชาชีพของอาจารย์และบุคลากร

เป้าประสงค์ ผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี พร้อมพัฒนาองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพ มาตรฐาน ศักยภาพทางวิชาชีพ จริยธรรมและคุณธรรมของอาจารย์และบุคลากร

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. เร่งรัด พัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพทางวิชาการ และความสามารถในการสอน สนับสนุน การศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และสนับสนุนการเสนอขอ ตำแหน่งทางวิชาการ

๒. เร่งรัด พัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารทุกระดับ และพัฒนา บุคลากรทุกกลุ่มให้มีสมรรถนะในการทำงาน

๓. ยกย่อง เชิดชู อาจารย์และบุคลากรผู้เป็นแบบอย่างทั้งด้านคุณภาพการทำงาน คุณธรรม จริยธรรมและการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. สร้างจิตสำนึกการให้บริการและความตระหนักในการพัฒนางาน

๕. ส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรให้มีทักษะทางภาษาที่พร้อมสื่อสารและพัฒนางาน

๖. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสานสัมพันธ์ อาจารย์ บุคลากรและศิษย์เก่า

๗. ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรได้เผยแพร่ผลงานวิชาการทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. พัฒนาระบบค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์
๒. จัดระบบสวัสดิการเพื่อสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับบุคลากร

❖ เป้าหมายที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพด้านงานวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม

● กลยุทธ์หลักที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาการบริหารจัดการวิจัยที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ ๑. การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและนวัตกรรม

๒. ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. ส่งเสริมงานวิจัยสร้างเครือข่ายสร้างงานวิจัยกับนักวิจัยและองค์กรทั้งในและต่างประเทศ
๒. ปรับระบบบริหารจัดการ ปรับปรุงข้อบังคับ ระเบียบ ให้เอื้อต่อการทำงานวิจัยและการเผยแพร่ งานวิจัย
๓. ส่งเสริมการทำวิจัยเชิงพัฒนาและการวิจัยสถาบันเพื่อการพัฒนาองค์กร/หน่วยงาน ให้เป็น มหาวิทยาลัยธรรมาภิบาลที่มีความแข็งแกร่งด้านความเป็นผู้นำและการบริหาร

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนารฐานข้อมูล และสารสนเทศทางวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่ทันสมัย ง่ายใน การเข้าถึง

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. พัฒนารฐานข้อมูล และสารสนเทศสำคัญและเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย
๒. แลกเปลี่ยนฐานข้อมูล และสารสนเทศงานวิจัย กับเครือข่ายต่างมหาวิทยาลัย และองค์กร ทั้งของไทยและสากล

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุน สร้างบรรยากาศในการทำงานวิจัยและพัฒนาคุณภาพผลงานวิจัยของ อาจารย์และนักวิจัย

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. จัดระบบการจัดสรรงบประมาณ ทุนการวิจัยที่เหมาะสมเพียงพอ
๒. เสริมสร้างความรู้ ทักษะ และศักยภาพการทำวิจัย เน้นการปฏิบัติจริงและการติดตามผลงาน อย่างต่อเนื่อง
๓. จัดคลินิกวิจัยช่วยเหลือนักวิจัย โดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากนักวิจัยอาวุโสและผู้เชี่ยวชาญ ด้านต่างๆ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
๔. สร้างแรงจูงใจ และเชิดชูเกียรตินักวิจัย

กลยุทธ์ที่ ๔ สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. จัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนการทำวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยเชื่อมโยงสู่การขอตำแหน่ง ทางวิชาการ
๒. ประสานงานการจัดประชุมทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

๓. จัดทำวารสารทางวิชาการที่มีคุณภาพ

● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเครือข่ายการวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือแลกเปลี่ยนเรียนรู้และต่อยอดความรู้

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานวิจัยในลักษณะต่างๆ ทั้งเครือข่ายบุคคล หน่วยงาน และเครือข่ายภายใน และต่างประเทศ

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. สร้างเครือข่ายการทำงานวิจัยระหว่างคณาจารย์ และนักศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ
๒. สร้างเครือข่ายการทำงานวิจัยและการแลกเปลี่ยนนักวิจัยระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้มีหน่วยงานหรือศูนย์วิจัยเฉพาะทาง

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. จัดตั้งศูนย์วิจัยเฉพาะทางเพื่อการวิจัยแนวลึกและบูรณาการกับศาสตร์ด้านต่างๆ เน้นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะของมหาวิทยาลัย

● กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสร้างองค์ความรู้เพื่อการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และนำผลมาบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางเรียนรู้ของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ พร้อมให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่ท้องถิ่น ชุมชนและสังคม

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. ผลักดันการบริการวิชาการแก่ชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพของชุมชน
๒. เร่งรัดการเชื่อมโยงวิจัยสู่การให้บริการวิชาการและนำผลจากการให้บริการวิชาการสู่การวิจัย
๓. ส่งเสริมให้เกิดการจัดการความรู้จากการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม

❖ เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความตระหนักสู่ ปุถุชนจิตสำนึกสืบสานและเผยแพร่ ภาษา ดนตรี และศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล

● กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาองค์ความรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ของท้องถิ่น ชุมชน สังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรม

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. สร้างองค์ความรู้ และพัฒนาแหล่งความรู้และฐานข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ชุมชน สังคม
๒. จัดทำวารสารเผยแพร่องค์ความรู้ทางวัฒนธรรมหลากหลายรูปแบบ

● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างความภาคภูมิใจทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่มีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของท้องถิ่นในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ สืบทอด ส่งเสริม เผยแพร่ วัฒนธรรมและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. จัดกิจกรรม อนุรักษ์ สืบทอดมรดก วัฒนธรรม

- **กลยุทธ์หลักที่ ๓** การนำทุนทางวัฒนธรรมของชาติมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
เชิงสร้างสรรค์
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม
กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างคุณค่าทางสังคมและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้วยทุนทางวัฒนธรรม
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม
๑. สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๒. การปรับปรุงหอประชุมและจัดทำโรงละครศรีสุริยวงศ์
๓. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ การบริการ และอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม
- **กลยุทธ์หลักที่ ๔** การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือด้านวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและนานาชาติ
กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างมิตรภาพทางวัฒนธรรม
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม
๑. เครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรม “BSRU AWARD”
- **กลยุทธ์หลักที่ ๕** สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยจัดทำโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างโครงการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม
๑. ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๒. บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเผยแพร่กิจกรรมโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ
- **กลยุทธ์หลักที่ ๖** การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน
เป้าประสงค์ที่ ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน
๒. เป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน
กลยุทธ์ที่ ๑ เป็นศูนย์กลางด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม
๑. ส่งเสริม กระตุ้น และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ประเพณีวัฒนธรรมชุมชน
๒. เป็นศูนย์กลางในการจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน
- **กลยุทธ์หลักที่ ๗** การพัฒนาองค์ความรู้ แหล่งเรียนรู้ด้านภาษา และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ
เป้าประสงค์ มีความเป็นเลิศด้านภาษา
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาสถาบันภาษาเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และการวิจัยทางภาษา
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม
๑. ส่งเสริมศูนย์ภาษาไทยและภาษาตะวันออก
๒. ส่งเสริมศูนย์ภาษาอังกฤษและภาษาตะวันตก

๓. พัฒนาศูนย์การทดสอบศักยภาพทางภาษา

๔. พัฒนาศักยภาพการทำวิจัยทางภาษา

- **กลยุทธ์หลักที่ ๘** การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านดนตรี การพัฒนาความรู้ด้านดนตรี และ การพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีสถาบันเฉพาะด้านดนตรี มีระบบและกลไกในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านดนตรี และมีเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมให้มีสถาบันเฉพาะด้านดนตรี

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. จัดตั้งวิทยาลัยการดนตรีที่มีความเทียบพร้อมในด้านบุคลากรผู้ชำนาญการ สถานที่ สื่อการเรียน และการฝึกปฏิบัติ
๒. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนด้านดนตรีที่มีความหลากหลายตามมาตรฐานคุณภาพ เพื่อสร้างบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญด้านดนตรี
๓. พัฒนาระดับคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาของวิทยาลัยการดนตรีให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบและกลไกการพัฒนาคณะความรู้ด้านดนตรี

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. ส่งเสริมการทำงานวิจัยทั้งในเชิงอนุรักษ์และคิดค้นสร้างสรรค์ด้านดนตรี
๒. ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ด้านดนตรีที่นำไปสู่การอนุรักษ์ เผยแพร่ และปรับปรุง ยุติใช้ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. สร้างความร่วมมือและเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล
๒. ให้บริการวิชาการด้านดนตรี การสร้างเวทีในการนำเสนอด้านดนตรี ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ

❖ เป้าหมายที่ ๔ การเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล

● กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการที่เอื้อต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. ปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาให้เอื้อต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ
๒. พัฒนาระบบติดตาม ประเมินผล เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ
๓. พัฒนาระบบการบริหารการเปลี่ยนแปลง และการบริหารความเสี่ยง
๔. จัดระบบจ้างเหมา บริการทดแทนการจ้างบุคลากร
๕. พัฒนาบริการจุดเดียว (One Stop Service)

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารการเงิน งบประมาณ และรายได้

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. พัฒนามาตรฐาน แผนงาน การเงินและงบประมาณ และระบบบัญชีต้นทุน
๒. การจัดตั้งหน่วยงานทำหน้าที่วางระบบและกลไกการบริหารรายได้จากงานวิชาการและบริหารจัดการรายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สิน/และสิทธิประโยชน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหาร การให้บริการ และการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการสื่อสาร

กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงระบบสารสนเทศและการสื่อสารภายใน – ภายนอกองค์กร

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. สร้างภาพลักษณ์ เผยแพร่ความโดดเด่นสู่สังคม
๒. สื่อสารเชิงรุกทั่วทั้งองค์กร
๓. พัฒนาศูนย์สื่อสารองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านไอที (IT Infrastructure) และความร่วมมือด้านสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

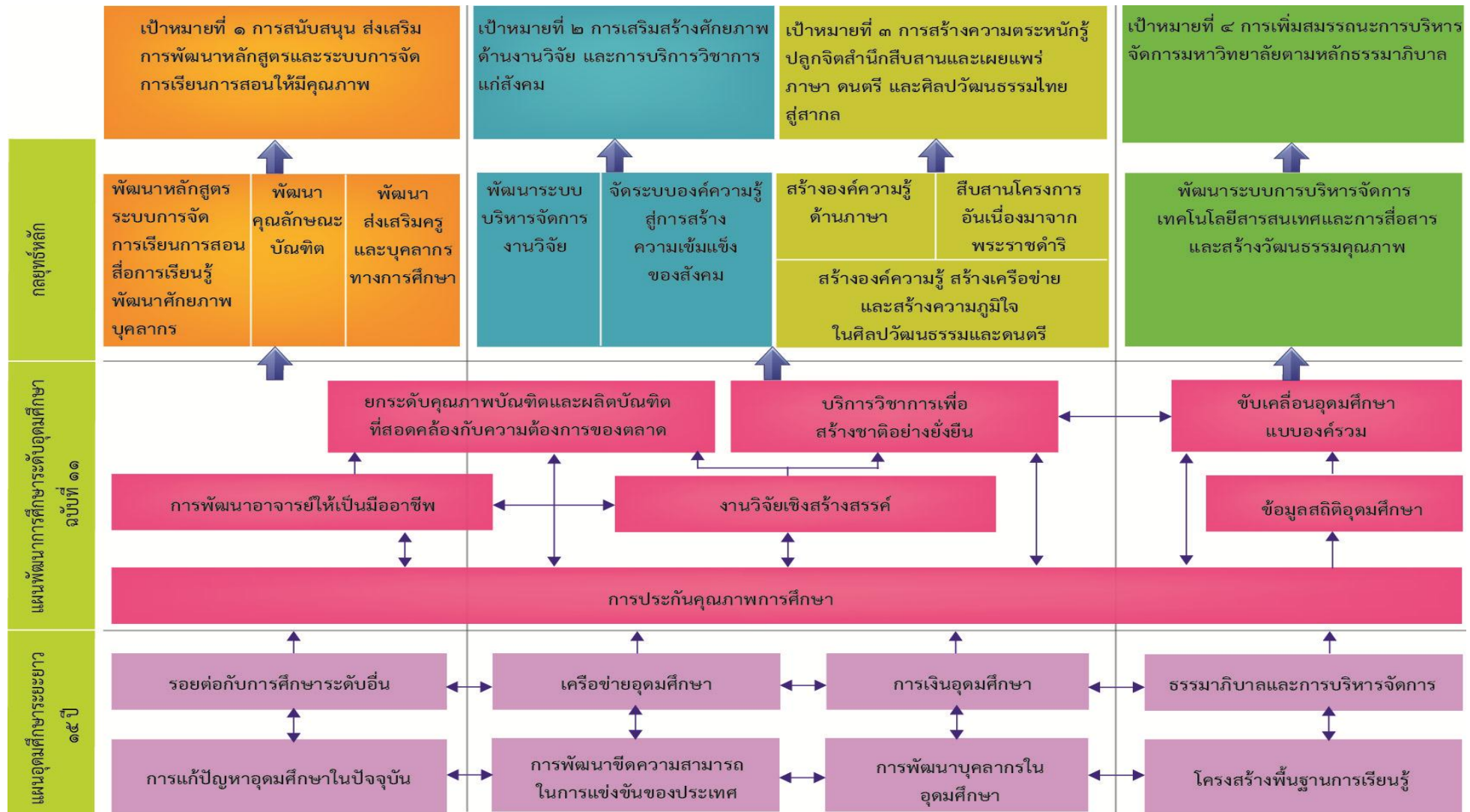
๑. พัฒนาระบบรักษาความมั่นคงของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๒. ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบเครือข่าย
๓. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านไอทีเพื่อรองรับการเป็นสังคมดิจิทัล
๔. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและสนับสนุนการตัดสินใจ

- **กลยุทธ์หลักที่ ๓** การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม และบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่บัณฑิตและบุคลากร
เป้าประสงค์ บุคลากรและนิสิตมีคุณภาพชีวิตที่ดี
กลยุทธ์ที่ ๑ บริหารจัดการพื้นที่ ปรับภูมิทัศน์ภายในและโดยรอบมหาวิทยาลัยให้สะดวกปลอดภัยและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม
๑. บริหารจัดการพื้นที่ให้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
๒. พัฒนา ปรับปรุง อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการให้เหมาะสม ปลอดภัย งดงามและเอื้อต่อคุณภาพการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา
๓. สร้างพื้นที่สีเขียว และปรับภูมิทัศน์ภายใน และโดยรอบมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๔. ขยายพื้นที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมและการจัดการศึกษาในมิติใหม่

- **กลยุทธ์หลักที่ ๔** การสร้างความเข้มแข็งของระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีวัฒนธรรมคุณภาพ
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีคุณภาพ
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม
๑. สร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
๒. บูรณาการระบบประกันคุณภาพการศึกษา และการประเมินผลการปฏิบัติงานสู่การปฏิบัติงานประจำ
๓. เตรียมความพร้อมสู่การใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPeX) ในการพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา

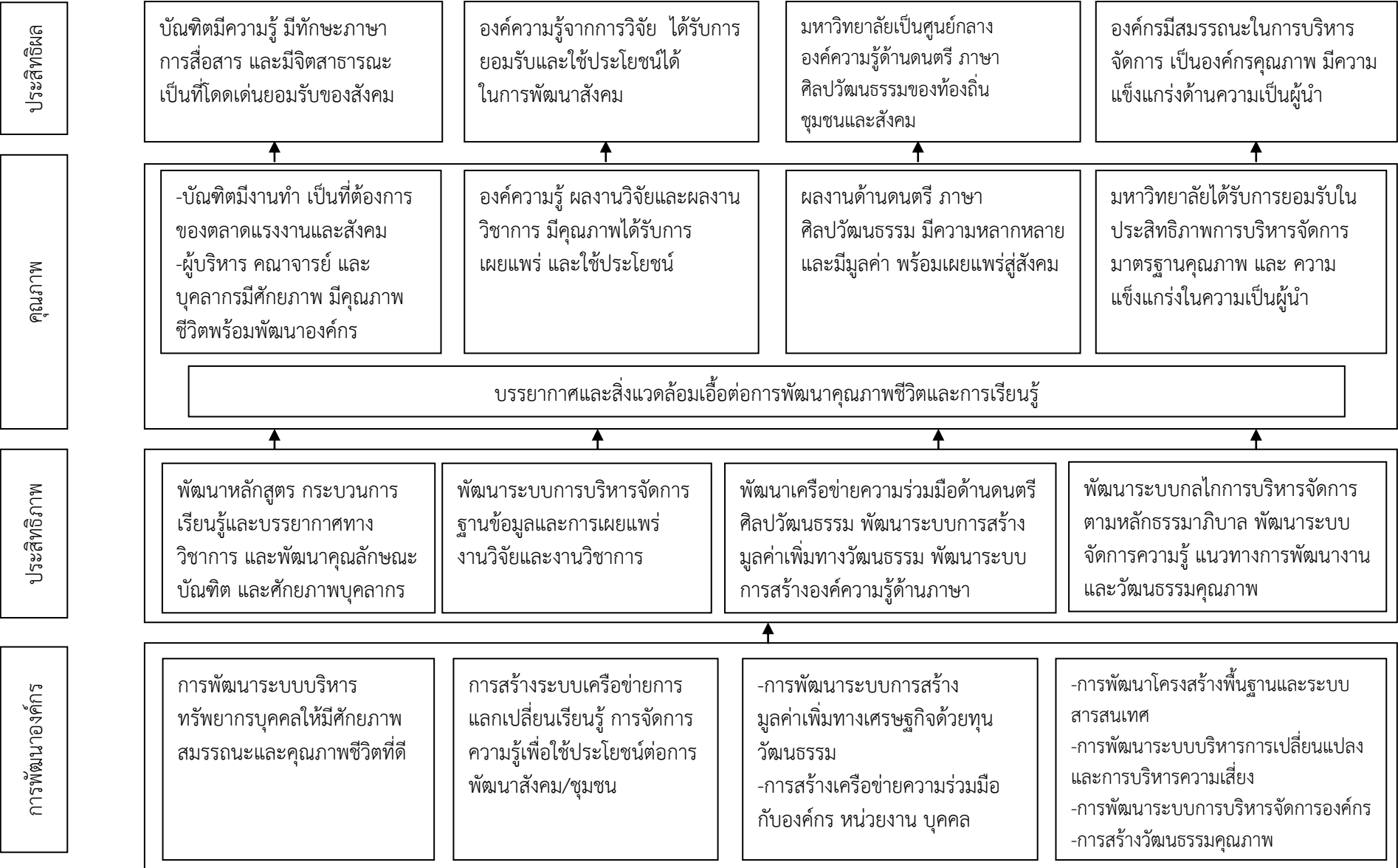
กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมการสร้างคุณภาพระดับนานาชาติ
มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม
๑. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีด้านประกันคุณภาพการศึกษา
๒. สร้างเครือข่ายการทำงานประกันคุณภาพภายในและภายนอก เพื่อเตรียมความพร้อมการสร้างคุณภาพระดับอาเซียน
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

๙. ความเชื่อมโยงของกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยากับแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑

๑๐. แผนที่กลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานสากลและติดอันดับ ๑ ใน ๑๕๐ มหาวิทยาลัยของเอเชียในปี ๒๕๖๑

บทที่ ๔

กลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัย ตัวชี้วัดและเป้าหมายการทำงาน

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๑ นั้น มุ่งเน้นที่จะให้บรรลุการเป็นมหาวิทยาลัย คุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับ โดยได้กำหนดเป้าหมายหลัก ๔ ประการ โดยในแต่ละเป้าหมายมีกลยุทธ์หลัก ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของบัณฑิตและชื่อเสียงทางวิชาการ
- กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเสริมประสบการณ์ คุณธรรมและพัฒนาทักษะชีวิตของบัณฑิต
- กลยุทธ์หลักที่ ๓ การพัฒนา การผลิต และส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่น ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ
- กลยุทธ์หลักที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพและศักยภาพทางวิชาชีพของอาจารย์และบุคลากร

เป้าหมายที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพด้านงานวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการวิจัยที่มีคุณภาพ
- กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเครือข่ายการวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ
- กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสร้างองค์ความรู้เพื่อการบริการวิชาการแก่องค์กร ชุมชน และสังคม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและนำผลมาบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความตระหนักรู้ ปุณฺณกิจสำนึกสืบสานและเผยแพร่ ภาษา ดนตรี และ ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาองค์ความรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างความภาคภูมิใจทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่มีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- กลยุทธ์หลักที่ ๓ การนำทุนทางวัฒนธรรมของชาติมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทาง เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
- กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ
- กลยุทธ์หลักที่ ๕ สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์หลักที่ ๖ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน
- กลยุทธ์หลักที่ ๗ การพัฒนาองค์ความรู้ แหล่งเรียนรู้ด้านภาษา และสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทั้งในและต่างประเทศ
- กลยุทธ์หลักที่ ๘ การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านดนตรี การพัฒนาความรู้ด้านดนตรี และ การพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

เป้าหมายที่ ๔ การเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศตามภารกิจของมหาวิทยาลัย
- กลยุทธ์หลักที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหาร การให้บริการ และการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

- กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม และบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่นิสิตและบุคลากร
- กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างความเข้มแข็งของระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ

สำหรับเป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม ตัวชี้วัด ตลอดจนข้อมูลพื้นฐานและผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนงานในแต่ละกลยุทธ์หลัก ดังนี้

เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม ตัวชี้วัด และผู้รับผิดชอบ จำแนกตามเป้าหมายและกลยุทธ์หลัก

เป้าหมายที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของบัณฑิตและชื่อเสียงทางวิชาการ

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน ที่สนับสนุนให้บัณฑิตมีคุณภาพสู่สังคม	๑. พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน และความโดดเด่นทางวิชาการ	๑. สร้างและ/หรือปรับหลักสูตรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานระดับอุดมศึกษา สร้างความโดดเด่นทางวิชาการ สอดคล้องตามต้องการของสังคม ผู้ใช้บัณฑิตและตลาดแรงงานทั้งใน และต่างประเทศ ๒. สร้างและ/หรือปรับปรุงหลักสูตรในระดับรายวิชาที่มีจุดเน้นเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ๓. พัฒนาหลักสูตรในลักษณะความร่วมมือกับหน่วยงาน ทั้งภายในและต่างประเทศ	๑. ระบบและกลไกการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	- คณะ - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - บัณฑิตวิทยาลัย
			๒. ร้อยละของหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศ	ร้อยละ	๓	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	
			๓. จำนวนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	จำนวน	๑๖	๒๐	๒๕	๒๕	๓๐	๓๕	

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
		๔. พัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้มีมาตรฐานเป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ๕. พัฒนาระบบการลงทะเบียน การจัดทำตารางสอน และกำหนดวันสอบล่วงหน้าให้เหมาะสมเอื้อต่อนิสิต ๖. สนับสนุนการผลิตผลงานที่มีคุณภาพของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาโดยการคัดเลือกวิทยานิพนธ์ ส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท/เอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	ร้อยละ	๒๐	๒๕	๓๕	๓๕	๔๕	๕๐	
	๒. พัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	๑. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๒. สร้างระบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การปฏิบัติจริง และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	๑. ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน ๒. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ / หรือ ประกอบอาชีพอิสระ	ระดับ	๔	๔	๕	๕	๕	๕	- คณะ - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - บัณฑิตวิทยาลัย

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล พื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ	
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑		
		๓. บูรณาการอัตลักษณ์ ทักษะการใช้ชีวิต ทักษะ ภาษา การสื่อสารกับการ เรียนการสอนอย่างกลมกลืน ๔. จัดตั้งคลินิกการเรียนรู้ จัดตั้งหน่วยพัฒนาระบบ การเรียนรู้										
	๓. เร่งรัดการใช้สื่อและ นวัตกรรมการสอนที่ทันสมัย และเร่งสร้างบรรยากาศทาง วิชาการ	๑. พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการ สอนที่ทันสมัย และห้อง ปฏิบัติการเพื่อการเรียนรู้ ๒. จัดบรรยากาศห้องเรียน แหล่งเรียนรู้ที่เกื้อกูลต่อการ พัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ และมาตรฐานการศึกษา ๓. สร้างบรรยากาศวิชาการ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ๔. จัดทำโครงการพัฒนาสื่อ E-learning ๕. พัฒนาห้องสมุดกลางของ มหาวิทยาลัยและจัดทำ ห้องสมุดระดับคณะ พร้อมมี สื่อเทคโนโลยี	๑. ระดับ ความสำเร็จในการ สนับสนุนสื่อและ นวัตกรรมการสอน และบรรยากาศ ทางวิชาการ	ระดับ	๓	๔	๕	๕	๕	๕	- คณะ - สำนักส่งเสริม วิชาการและงาน ทะเบียน - บัณฑิตวิทยาลัย - สำนักงานอธิการบดี - สำนักวิทยบริการ และ เทคโนโลยี สารสนเทศ	
			๒. ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อม การเรียนรู้	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	๕		

● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเสริมประสบการณ์ คุณธรรมและพัฒนาทักษะชีวิตของบัณฑิต

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
บัณฑิตมีคุณลักษณะ ประสบการณ์ คุณธรรม ทักษะภาษา ทักษะชีวิต และศักยภาพ	๑. พัฒนานิสิต นักศึกษา เพื่อให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข และ สุขภาพ แข็งแรง	๑. สนับสนุนการจัดกิจกรรม พัฒนานิสิตที่หลากหลาย โดยเน้นกิจกรรมการสร้างจิตสำนึกรัก บ้านสมเด็จฯ กิจกรรมกีฬา การส่งเสริมจิตสาธารณะ พัฒนาคุณธรรม และความรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ๒. พัฒนานักศึกษาให้มีสุขภาพที่ดี ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข เรียนรู้อย่างมีความสุข ๓. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนานิสิต/นักศึกษา พัฒนา ศักยภาพ ทักษะชีวิต ทักษะ ภาษา และการสื่อสารเพื่อก้าวสู่สังคมอาเซียนและนานาชาติ	๑.ระดับความสำเร็จในการจัด กิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	- คณะ -บัณฑิตวิทยาลัย - สำนักกิจการนิสิตนักศึกษา - สำนักวิเทศสัมพันธ์ และเครือข่ายอาเซียน
			๒. ระบบ และกลไกการส่งเสริม กิจกรรมพัฒนานิสิต/นักศึกษา ด้าน ศักยภาพ ทักษะชีวิต ทักษะ ภาษา และการสื่อสารสู่สังคมอาเซียน	ระดับ	๓	๕	๕	๕	๕	๕	

● กลยุทธ์หลักที่ ๓ การพัฒนา การผลิต และส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่นๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
๑. มหาวิทยาลัย ให้บริการวิชาการตาม พันธกิจเพื่อผลิตและ ส่งเสริมครู บุคลากร ทางการศึกษา และ วิชาชีพอื่น ๆ ตาม มาตรฐานวิชาชีพ	๑. พัฒนาระบบและกลไกใน การผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและ วิชาชีพอื่นๆ	๑. จัดระบบและกลไกในการ ผลิตและส่งเสริมครู บุคลากร ทางการศึกษา และวิชาชีพ อื่น ๆ	๑. จำนวนครู และ บุคลากรทางการ ศึกษา และวิชาชีพ อื่นๆ ที่ได้รับการ พัฒนาคุณภาพ ตามมาตรฐาน วิชาชีพ	จำนวน คน	๒,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐	๔,๕๐๐	๕,๐๐๐	- คณะ - สำนักวิเทศสัมพันธ์ และเครือข่ายอาเซียน
๒. มีเครือข่ายความ ร่วมมือด้านต่างๆ ใน การพัฒนาการผลิตและ ส่งเสริมครู บุคลากร ทางการศึกษา และ วิชาชีพอื่นๆ	๒. พัฒนาเครือข่ายความ ร่วมมือในการจัดการศึกษา และวิชาชีพอื่นๆ พัฒนาคูร และบุคลากรทางการศึกษา กับหน่วยงานและสถาบัน อุดมศึกษาทั้งในและ ต่างประเทศ	๑. สร้างเครือข่ายความ ร่วมมือในการจัดการศึกษา/ พัฒนานักศึกษาระหว่าง หน่วยงาน/องค์กรทั้งภายใน และต่างประเทศ ๒. ร่วมมือกับสถานศึกษาใน ท้องถิ่นยกระดับคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา	๑. ระดับความ สำเร็จในการสร้าง เครือข่ายความ ร่วมมือ	ระดับ	๒	๓	๔	๔	๕	๕	

● กลยุทธ์หลักที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพและศักยภาพทางวิชาชีพของอาจารย์และบุคลากร

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี พร้อมพัฒนาองค์กร	๑. ยกระดับคุณภาพมาตรฐาน ศักยภาพทางวิชาชีพ จริยธรรม และคุณธรรมของอาจารย์และบุคลากร	๑. เร่งรัด พัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพทางวิชาการ และความสามารถในการสอน สนับสนุนการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และสนับสนุนการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ๒. เร่งรัด พัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารทุกระดับ และพัฒนาบุคลากรทุกกลุ่มให้มีสมรรถนะในการทำงาน ๓. ยกย่อง เชิดชู อาจารย์ และบุคลากรผู้เป็นแบบอย่าง ทั้งด้านคุณภาพการทำงาน คุณธรรมจริยธรรมและการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	๑.อาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ	๑๗	๒๕	๓๐	๓๕	๓๕	๔๐	- คณະ - สำนักงานอธิการบดี - สำนักกิจการนิสิตนักศึกษา
			๒. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	๑๙.๕๐	๒๕	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐	
			๓.ระดับความสำเร็จในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสานสัมพันธ์ศิษย์เก่า	ระดับ	๒	๓	๔	๕	๕	๕	
			๔. ระบบการพัฒนา คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน	ระดับ	๓	๔	๕	๕	๕	๕	
			๕. ผลงานวิชาการที่ได้รับการยอมรับ	ร้อยละ	๙.๑๔	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	๔๐	

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล พื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
		๔. สร้างจิตสำนึกการให้บริการและความตระหนักในการพัฒนางาน ๕. ส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรให้มีทักษะทางภาษาที่พร้อมสื่อสารและพัฒนางาน ๖. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสานสัมพันธ์ อาจารย์บุคลากรและศิษย์เก่า ๗. ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรได้เผยแพร่ผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ									
	๒. พัฒนาระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์	๑. พัฒนาระบบค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ ๒. จัดระบบสวัสดิการเพื่อสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับบุคลากร	๑. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรเกี่ยวกับระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์	ระดับ	๒	๓.๕๑	๕	๕	๕	๕	- สำนักงานอธิการบดี

เป้าหมายที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพด้านงานวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาการบริหารจัดการวิจัยที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
๑. การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและนวัตกรรม ๒. ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ	๑ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ	๑. ส่งเสริมงานวิจัยสร้างเครือข่ายสร้างงานวิจัยกับนักวิจัยและองค์กรทั้งในและต่างประเทศ ๒. ปรับระบบบริหารจัดการ ปรับปรุงข้อบังคับ ระเบียบ ให้เอื้อต่อการทำงานวิจัยและการเผยแพร่งานวิจัย ๓. ส่งเสริมการทำวิจัยเชิงพัฒนาและการวิจัยสถาบัน เพื่อการพัฒนาองค์กร / หน่วยงาน ให้เป็นมหาวิทยาลัยธรรมาภิบาลที่มีความแข็งแกร่งด้านความเป็นผู้นำและการบริหาร	๑. ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัย / งานสร้างสรรค์	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	- คณะ - สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักงานอธิการบดี
			๒. เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	จำนวนงบประมาณต่อคน	๔๕,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๕,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๕,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
	๒. พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัยง่ายในการเข้าถึง	๑. พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศสำคัญและเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย	๑. ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	- คณะ - สถาบันวิจัยและพัฒนา
		๒. แลกเปลี่ยนฐานข้อมูลและสารสนเทศงานวิจัยกับเครือข่ายต่างมหาวิทยาลัยและองค์กรทั้งของไทยและสากล	๒. ระดับความสำเร็จในการจัดทำฐานข้อมูล	ระดับ	๑	๓	๔	๕	๕	๕	
	๓. ส่งเสริมสนับสนุน สร้างบรรยากาศในการทำงานวิจัยและพัฒนาคุณภาพผลงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย	๑. จัดระบบการจัดสรรงบประมาณ ทุนการวิจัยที่เหมาะสมเพียงพอ ๒. เสริมสร้างความรู้ ทักษะ และศักยภาพการทำวิจัย เน้นการปฏิบัติจริงและการติดตามผลงานอย่างต่อเนื่อง	๑. ระดับความพึงพอใจของคณาจารย์ต่อการสนับสนุนการวิจัย	ระดับ	๒	๓.๕๐	๔	๕	๕	๕	- คณะ - สถาบันวิจัยและพัฒนา

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล พื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
		๓. จัดคลินิกวิจัยช่วยเหลือ นักวิจัย โดยแลกเปลี่ยน เรียนรู้จากนักวิจัยอาวุโสและ ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆทั้งใน ระดับชาติและนานาชาติ ๔. สร้างแรงจูงใจ และเชิดชู เกียรตินักวิจัย									
	๔. สนับสนุนการเผยแพร่ ผลงานวิจัย	๑. จัดตั้งหน่วยงานสนับสนุน การทำวิจัยและการเผยแพร่ ผลงานวิจัยและการเผยแพร่ ผลงานวิจัยโดยเชื่อมโยงสู่ การขอตำแหน่งทางวิชาการ ๒. ประสานงานการจัด ประชุมทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ๓. จัดทำวารสารทางวิชาการ ที่มีคุณภาพ	๑. งานวิจัยหรือ สร้างสรรค์ที่นำไปใช้ ประโยชน์ ๒. งานวิจัยหรือ สร้างสรรค์ที่ได้รับ การเผยแพร่	ร้อยละ	๑๕.๒๒	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕	๔๐	- คณะ - สถาบันวิจัยและ พัฒนา - สำนักวิเทศสัมพันธ์ และเครือข่ายอาเซียน
			ร้อยละ	๑๑.๘๕	๒๐	๓๐	๓๕	๔๐	๔๕		

● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเครือข่ายการวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัย มีเครือข่ายความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และต่อยอดความรู้	๑. ส่งเสริมและสนับสนุน เครือข่ายความร่วมมือใน การทำงานวิจัยในลักษณะ ต่าง ๆ ทั้งเครือข่ายบุคคล หน่วยงาน และเครือข่าย ภายใน และต่างประเทศ	๑. สร้างเครือข่ายการทำงาน วิจัยระหว่างคณาจารย์ และ นักศึกษา ทั้งใน และ ต่างประเทศ ๒. สร้างเครือข่ายการทำงาน วิจัยและการแลกเปลี่ยน นักวิจัยระหว่างองค์กรทั้ง ภายในและภายนอกประเทศ	๑. จำนวนเครือข่าย การทำงานวิจัย	จำนวน เครือข่าย	๒	๕	๗	๙	๑๑	๑๕	- คณะ - สถาบันวิจัย และ พัฒนา - สำนักวิเทศสัมพันธ์ และเครือข่ายอาเซียน
	๒. ส่งเสริมให้มีหน่วยงาน หรือศูนย์วิจัยเฉพาะทาง	๑. จัดตั้งศูนย์วิจัยเฉพาะทาง เพื่อการวิจัยแนวลึกและ บูรณาการกับศาสตร์ด้าน ต่างๆ เน้นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะของมหาวิทยาลัย	๑. จำนวนศูนย์วิจัย เฉพาะทาง	จำนวน ศูนย์	๐	-	๓	๕	๑๐	๑๐	- คณะ - สถาบันวิจัย และ พัฒนา - สำนักวิเทศสัมพันธ์ และเครือข่ายอาเซียน

- กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสร้างองค์ความรู้เพื่อการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและนำผลมาบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยเป็น ศูนย์กลางเรียนรู้ของ ท้องถิ่น ชุมชน และ สังคม	๑. พัฒนามหาวิทยาลัยให้ เป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ พร้อมให้บริการวิชาการและ วิชาชีพแก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม	๑. ผลักดันการบริการ วิชาการแก่ชุมชนเพื่อสร้าง ความเข้มแข็งและศักยภาพ ของชุมชน	๑. ระบบและกลไก การบริการวิชาการ แก่สังคม	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	- คณะ กรรมการ บริหารจัดการ การ ให้บริการวิชาการสู่ ชุมชน - สถาบันวิจัยและ พัฒนา - สำนักส่งเสริม วิชาการและงาน ทะเบียน
		๒. เร่งรัดการเชื่อมโยงวิจัยสู่ การให้บริการวิชาการและ นำผลจากการให้บริการ วิชาการสู่การวิจัย	๒. กระบวนการ บริการวิชาการให้ เกิดประโยชน์ต่อ สังคม	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	
		๓. ส่งเสริมให้เกิดการจัดการ ความรู้จากการให้บริการแก่ ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม	๓. ผลการนำความรู้ และประสบการณ์ จากการให้บริการ วิชาการมาใช้ในการ พัฒนาการเรียนการ สอนและการวิจัย	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	
		๔. การเรียนรู้และ เสริมสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน และองค์กรภายนอก	๔. การเรียนรู้และ เสริมสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน และองค์กรภายนอก	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความตระหนักรู้ ปุณจิตสำนึกสืบสานและเผยแพร่ ภาษา ดนตรี และศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาองค์ความรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยเป็น ศูนย์กลางองค์ความรู้ ของท้องถิ่น ชุมชน สังคม	๑. พัฒนาองค์ความรู้ทาง วัฒนธรรม	๑. สร้างองค์ความรู้ และ พัฒนาแหล่งความรู้และ ฐานข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม ท้องถิ่น ชุมชนสังคม	๑. ระบบและกลไก การทำ นู บำ รุง ศิลปวัฒนธรรม	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	- คณะ - สำนักศิลปะและ วัฒนธรรม
		๒. จัดทำวารสารเผยแพร่ องค์ความรู้ทางวัฒนธรรม หลากหลายรูปแบบ	๒. การส่งเสริมและ สนับสนุนด้านศิลปะ และวัฒนธรรม	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	
			๓. การพัฒนา สุนทรียภาพด้าน ศิลปะ และ วัฒนธรรม	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	
			๔. จำนวนฐานข้อมูล งานวิจัย และ เอกสารเผยแพร่งาน ศิลปวัฒนธรรม	จำนวน ฐานข้อมูล /เอกสาร เผยแพร่	๑	๕	๗	๗	๙	๙	

● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างความภาคภูมิใจทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่มีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยเป็น ศูนย์กลางของท้องถิ่น ในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	๑. อนุรักษ์ สืบทอด ส่งเสริม เผยแพร่ วัฒนธรรมและความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	๑. จัดกิจกรรม อนุรักษ์ สืบทอดมรดก วัฒนธรรม	๑. จำนวนกิจกรรม อนุรักษ์ สืบทอด มรดก วัฒนธรรม	จำนวน กิจกรรม	๒๐	๓๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	- คณะ - สำนักศิลปะและ วัฒนธรรม

● กลยุทธ์หลักที่ ๓ การนำทุนทางวัฒนธรรมของชาติมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยสร้าง มุ ล ค ่า เ พิ ม ท าง วัฒนธรรม	๑. สร้างคุณค่าทางสังคมและ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ด้วยทุนทางวัฒนธรรม	๑. สนับสนุนการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม ๒. การปรับปรุงหอประชุม และ จัด ทำ โร ง ละ ค ร ศรีสุริยวงศ์ ๓. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ การ บริการ และอุตสาหกรรม ทางวัฒนธรรม	๑. จำนวนโครงการ /กิจกรรม สร้าง มูลค่าเพิ่มโดยใช้ทุน วัฒนธรรม	จำนวน โครงการ	๒	๕	๕	๗	๗	๑๐	- คณะ - สำนักศิลปะและ วัฒนธรรม

● กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือด้านวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและนานาชาติ	๑. สร้างมิตรภาพศิษย์ทางวัฒนธรรม	๑. เครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรม “BSRU AWARD”	๑. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางศิลปะและวัฒนธรรม	จำนวนเครือข่าย	๕	๑๐	๑๐	๑๕	๑๕	๒๐	- คณะ - สำนักศิลปะและวัฒนธรรม - สำนักวิเทศสัมพันธ์ และ เครือข่ายนานาชาติ

● กลยุทธ์หลักที่ ๕ สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยมีจัดทำโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้บรรลุตามวัตถุประสงค์	๑. สร้างโครงการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๒. บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเผยแพร่กิจกรรมโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ	๑. จำนวนกิจกรรม/โครงการส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวนกิจกรรม	๓	๕	๕	๗	๗	๙	- คณะ - สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

● กลยุทธ์หลักที่ ๖ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
๑. ส่งเสริม และสนับสนุน การดำเนินงาน ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน ๒. เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน	๑. เป็นศูนย์กลางด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน	๑. ส่งเสริม กระตุ้น และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ประเพณีวัฒนธรรมชุมชน ๒. เป็นศูนย์กลางในการจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดงาน ประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน	๑. ระดับความสำเร็จในการจัดกิจกรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน	ระดับ	๒	๓	๔	๔	๕	๕	- คณะ - สำนักศิลปะและวัฒนธรรม - สำนักวิเทศสัมพันธ์ และเครือข่ายอาเซียน

- กลยุทธ์หลักที่ ๗ การพัฒนาองค์ความรู้ แหล่งเรียนรู้ด้านภาษา และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มีความเป็นเลิศด้านภาษา	๑. พัฒนาสถาบันภาษาเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และการวิจัยทางภาษา	๑. ส่งเสริมศูนย์ภาษาไทยและภาษาตะวันออก ๒. ส่งเสริมศูนย์ภาษาอังกฤษและภาษาตะวันตก ๓. พัฒนาศูนย์การทดสอบศักยภาพทางภาษา ๔. พัฒนาศักยภาพของการทำวิจัยทางภาษา	๑.ระดับความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางภาษาและการวิจัยทางภาษา	ระดับ	๑	๓	๔	๔	๕	๕	- สถาบันภาษา - คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ - คณะครุศาสตร์

- กลยุทธ์หลักที่ ๘ การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านดนตรี การพัฒนาความรู้ด้านดนตรี และการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยมีสถาบันเฉพาะด้านดนตรี มีระบบและกลไกในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านดนตรี และมีเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล	๑. ส่งเสริมให้มีสถาบันเฉพาะด้านดนตรี	๑. จัดตั้งวิทยาลัยการดนตรีที่มีความเพียบพร้อมในด้านบุคลากรผู้ชำนาญการ สถานที่ สื่อการเรียนและการฝึกปฏิบัติ ๒. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนด้านดนตรีที่มีความหลากหลายตามมาตรฐานคุณภาพ เพื่อสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญด้านดนตรี ๓. พัฒนาระดับคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาของวิทยาลัยการดนตรีให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ	๑. ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งวิทยาลัยการดนตรีและการจัดระบบบริหารจัดการ	ระดับ	-	๓	๔	๕	๕	๕	- วิทยาลัยการดนตรี
			๒. จำนวนหลักสูตรด้านดนตรีที่มีความหลากหลาย	จำนวนหลักสูตร	๓	๓	๕	๗	๙	๑๑	

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล พื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
	๒. การพัฒนาระบบและกลไกการพัฒนางานด้านคุณธรรม	๑. ส่งเสริมการทำงานวิจัยทั้งในเชิงอนุรักษ์และคิดค้นสร้างสรรค์ด้านดนตรี ๒. ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ด้านดนตรีที่นำไปสู่การอนุรักษ์ เผยแพร่ และปรับประยุกต์ใช้ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ	๑. จำนวนงานวิจัยหรือสร้างสรรค์ด้านดนตรีที่ได้รับการเผยแพร่ระดับชาติ	จำนวนงานวิจัยสร้างสรรค์	-	๖	๗	๘	๙	๑๐	- วิทยาลัยการดนตรี
			๒. ผลการนำความรู้ไปสู่การอนุรักษ์เผยแพร่และประยุกต์ใช้ระดับชาติและนานาชาติ	ระดับ	-	๓	๔	๕	๕	๕	

เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล พื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
	๓. ส่งเสริมและสนับสนุน เครือข่ายความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาชีพคณาจารย์สู่ มาตรฐานสากล	๑. สร้างความร่วมมือและ เครือข่ายในการพัฒนา วิชาชีพคณาจารย์สู่ มาตรฐานสากล ๒. ให้บริการวิชาการด้าน คณาจารย์ การสร้างเวทีในการ นำเสนอด้านคณาจารย์ ทั้งใน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติและ นานาชาติ	๑. จำนวนเครือข่าย ในการพัฒนาวิชาชีพ	จำนวน เครือข่าย	-	๕	๓	๙	๑๑	๑๓	- วิทยาลัยการคณาจารย์
			๒. ระดับความ สำเร็จในการให้ บริการวิชาการด้าน คณาจารย์	ระดับ	-	๓	๔	๕	๕	๕	

เป้าหมายที่ ๔ การเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล

- กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการที่เอื้อต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ	๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร	๑. ปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาให้เอื้อต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ ๒. พัฒนาระบบติดตามประเมินผล เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ ๓. พัฒนาระบบการบริหารการเปลี่ยนแปลง และการบริหารความเสี่ยง ๔. จัดระบบจ้างเหมา บริการทดแทนการจ้างบุคลากร ๕. พัฒนาบริการจุดเดียว (One Stop Service)	๑.ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการองค์กร	ระดับ	๑	๓	๔	๕	๕	๕	- สำนักงานอธิการบดี

เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล พื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
	๒. พัฒนาระบบการบริหาร การเงินงบประมาณ และ รายได้	๑. พัฒนามาตรฐาน แผนงาน การเงินและ งบประมาณและระบบบัญชี ต้นทุน	๑. ระบบและกลไก การเงินและ งบประมาณ และ ระบบบัญชีต้นทุน	ระดับ	๒	๓	๔	๕	๕	๕	- สำนักงานอธิการบดี
		๒. การจัดตั้งหน่วยงานทำ หน้าที่วางระบบและกลไก การบริหารรายได้จากงาน วิชาการและบริหารจัดการ รายได้ และผลประโยชน์จาก ทรัพย์สิน / และ สิทธิ ประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา	๒. ระดับความสำเร็จ ในการจัดตั้งหน่วยงาน และการจัดระบบ กลไกการบริหารจัด การรายได้	ระดับ	๑	๓	๔	๔	๕	๕	

● กลยุทธ์หลักที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหาร การให้บริการ และการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัย มี ประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการและการ สื่อสาร	๑. ปรับปรุงระบบสารสนเทศ และการสื่อสารภายใน- ภายนอกองค์กร	๑. สร้างภาพลักษณ์ เผยแพร่ ความโดดเด่นสู่สังคม ๒. สื่อสารเชิงรุกทั่วทั้ง องค์กร ๓. พัฒนาศูนย์สื่อสารระ องค์กร	๑.ระดับความสำเร็จ ในการสื่อสารใน องค์กร/การสร้าง ภาพลักษณ์	ระดับ	๑	๓	๔	๔	๕	๕	- คณะ - สำนักประชาสัมพันธ์ และสารสนเทศ
	๒. ส่งเสริมและพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านไอที (IT Infrastructure) และ ความร่วมมือด้านสารสนเทศ และการสื่อสาร	๑. พัฒนาระบบรักษาความ มั่นคงของระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ๒. ปรับปรุงประสิทธิภาพ ระบบเครือข่าย ๓. พัฒนาระบบโครงสร้าง พื้นฐานด้านไอทีเพื่อรองรับ การเป็นสังคมดิจิทัล ๔. พัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารและ สนับสนุนการตัดสินใจ	๑.ระดับความสำเร็จ ในการพัฒนาระบบ ความมั่นคง ระบบ เครือข่าย และ โครงสร้างพื้นฐาน แล ะ ร ะ บ บ สารสนเทศเพื่อการ บริหารและตัดสินใจ	ระดับ	๑	๓	๔	๔	๕	๕	- สำนักคอมพิวเตอร์

- กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม และบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่นิสิตและบุคลากร

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูลพื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
บุคลากรและนิสิตมีคุณภาพชีวิตที่ดี	๑. บริหารจัดการพื้นที่ ปรับภูมิทัศน์ภายในและโดยรอบมหาวิทยาลัย ให้สะดวกปลอดภัยและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน	๑. บริหารจัดการพื้นที่ให้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ๒. พัฒนา ปรับปรุง อาคาร สถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการให้เหมาะสมปลอดภัย งดงาม และเอื้อต่อคุณภาพการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา ๓. สร้างพื้นที่สีเขียว และปรับภูมิทัศน์ภายใน และโดยรอบมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ๔. ขยายพื้นที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาวัฒนธรรม และการจัดการศึกษาในมิติใหม่	๑.ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการพื้นที่ และการขยายพื้นที่ของมหาวิทยาลัย	ระดับ	๑	๓	๔	๔	๕	๕	- สำนักงานอธิการบดี - วิทยาเขตสระยายโสม

● กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างความเข้มแข็งของระบบและกลไกประกันคุณภาพ เพื่อสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล พื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
มหาวิทยาลัย มีวัฒนธรรมคุณภาพ	๑. พัฒนาระบบและกลไก การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในให้มี คุณภาพ	๑. สร้างวัฒนธรรมองค์กร ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา ๒. บูรณาการระบบประกัน คุณภาพ และการ ประเมินผลการปฏิบัติงานสู่ การปฏิบัติงานประจำ ๓. เตรียมความพร้อมสู่การ ใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษา เพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPeX) ในการพัฒนา มาตรฐานคุณภาพการศึกษา	๑. ระบบและกลไก การประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	๕	- คณะ - สำนักงานอธิการบดี - สำนัก ศูนย์ สถาบัน
			๒. ระดับความสำเร็จ ในการเตรียมการใช้ เกณฑ์คุณภาพ การศึกษา เพื่อการ ดำเนินการที่เป็นเลิศ	ระดับ	๑	๓	๓	๔	๔	๕	

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	มาตรการ/โครงการ /กิจกรรม	ตัวชี้วัด	หน่วย	ข้อมูล พื้นฐาน (๒๕๕๖)	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
						๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
	๒. สร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมการสร้างความพร้อมการสร้างความคุณภาพระดับนานาชาติ	๑. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีด้านประกันคุณภาพการศึกษา ๒. สร้างเครือข่ายการทำงานประกันคุณภาพภายในและภายนอก เพื่อเตรียมความพร้อมการสร้างความคุณภาพระดับอาเซียน ๓. ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	๑. ระดับความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพ	ระดับ	๑	๓	๓	๔	๔	๕	- คณะ - สำนักงานอธิการบดี - สำนัก ศูนย์ สถาบัน

รายละเอียดตัวชี้วัด

ในการจัดทำแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ ได้มีการประชุมระดมความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ได้ใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาจุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และอุปสรรค (threat) ของมหาวิทยาลัยได้ข้อมูลสำคัญสู่การกำหนดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับเป้าหมาย กลยุทธ์หลัก เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ/โครงการ/กิจกรรม และตัวชี้วัด โดยแต่ละกลยุทธ์ได้กำหนดรายละเอียดตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายไว้เพื่อการติดตามประเมินผล

ตัวชี้วัดที่กำหนดมีที่มาจาก ๓ ส่วน คือ ตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) (สมศ.) และตัวชี้วัดของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สำหรับรายละเอียดตัวชี้วัดมีดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานของบัณฑิตและชื่อเสียงทางวิชาการ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน ที่สนับสนุนให้บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ ยอมรับและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ที่สนองมาตรฐาน และความโดดเด่นทางวิชาการ
ตัวชี้วัด

๑. ระบบและกลไกการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร
๒. ร้อยละของหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศ
๓. จำนวนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระบบและกลไกการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร (สกอ. ๒.๑)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญาปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๓. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขา หรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย (หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๕ ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘)

๔. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตาม ตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๕ ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวชี้วัดที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร

๕. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ ๔ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์ การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศ (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศมีหลายลักษณะ ทั้งการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน และร่วมกันให้ปริญญา หลักสูตรที่มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา และการร่วมมือกันในการจัดการเรียนการสอน และ/หรือ หลักสูตรที่มีการพัฒนานักศึกษา

สูตรการคำนวณ :

$$\text{ร้อยละของหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศอาจารย์ประจำ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศ}}{\text{จำนวนอาจารย์หลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์มาตรฐาน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๓ จำนวนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่จัดการศึกษาในระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๑๗	จำนวน ๒๐	จำนวน ๒๕	จำนวน ๓๐	จำนวน ๓๕

ตัวชี้วัดที่ ๔ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.๓ และ ๔)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอก ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปนิพนธ์

การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสารSJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopusหรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

สูตรการคำนวณ :

ผลรวมที่ถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอก	X	๑๐๐
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด		

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษา หรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอก ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น

๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอกทั้งหมด

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการเรียนรู้ และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
ตัวชี้วัด

๑. ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
๒. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ/หรือประกอบอาชีพอิสระ

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน (สกอ. ๒.๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญาปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อม ของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตาม หลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดย คณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๓. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาชาหรือสาขาวิชา เพื่อ การประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาชา หรือ สาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรอง หลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย (หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๕ ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘)

๔. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุม กำกับให้การดำเนินงานตาม ตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๕ ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของ ตัวชี้วัดที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร

๕. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ ๔ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์ การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ/หรือประกอบอาชีพอิสระ (สมศ. ๑)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาต่างๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองมีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำ เพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญชีผู้ได้รายละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ ๗๐) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ ๗๐ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)

๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
๔. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
๕. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
๖. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
๗. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

กลยุทธ์ที่ ๓ เร่งรัดการใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนที่ทันสมัยและเร่งสร้างบรรยากาศทางวิชาการ
ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนสื่อและนวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้ และบรรยากาศทางวิชาการ
๒. ห้องสมุดอุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนสื่อและนวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้ และบรรยากาศทางวิชาการ (มปส)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

สื่อนวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้เป็นอุปกรณ์เครื่องมือ สถานที่ ที่สามารถใช้ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การสนับสนุนสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้ และบรรยากาศทางวิชาการ หมายถึง การจัดหาอำนวยความสะดวกและการดูแลสื่อ นวัตกรรมการสอนและแหล่งการเรียนรู้ดังกล่าวให้สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ตลอดจนการจัดบรรยากาศทางวิชาการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้ และกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบกลไกในการให้การสนับสนุน
๒. มีการเผยแพร่แนวทางการให้การสนับสนุนแก่ผู้เกี่ยวข้อง
๓. ผู้ใช้บริการทั้งคณาจารย์ บุคลากร และนิสิตนักศึกษา มีความพึงพอใจในการใช้บริการ โดยมีคะแนนความพึงพอใจไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑
๔. มีการปรุงแนวทางการให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
๕. มีความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ ห้องสมุดอุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (สกอ. ๒.๕)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน ควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้ นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า ๘ FTES ต่อเครื่อง
๒. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรม การใช้ งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
๓. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยใน ด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย
๔. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา
๕. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่อง ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๖. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ ๒ - ๕ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๗. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ ๖ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการด้านกายภาพ ที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

หมายเหตุ :

๑. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๑ ให้นำรวม notebook และ mobile device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับสถาบันด้วย
๒. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกันโดยไม่ต้องเทียบ เป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเสริมประสบการณ์คุณธรรมและพัฒนาทักษะชีวิตของบัณฑิต
เป้าประสงค์ บัณฑิตมีคุณลักษณะประสบการณ์ คุณธรรม ทักษะภาษา ทักษะชีวิต และศักยภาพ
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนานิสิต นักศึกษาเพื่อให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข และสุขภาพแข็งแรง
ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา
๒. ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนานิสิต/นักศึกษาด้านศักยภาพ ทักษะชีวิต ทักษะภาษา และการสื่อสารสู่สังคมอาเซียน

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

กิจกรรมในการพัฒนานิสิต นักศึกษามีหลากหลายประเภท การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
อย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการร่วมกัน มีการประเมินผลการทำงาน และนำผลมาใช้ในการพัฒนางาน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการจัดทำแผนในการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา
๒. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาจิตสำนึกรักบ้านสมเด็จ
๓. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
๔. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมจิตสาธารณะ
๕. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬา
๖. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมความรักชาติและเทิดทูนสถาบัน
๗. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมข้อ ๒ - ๕ และนำผลมาใช้ในการพัฒนางานในโอกาสต่อไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนานิสิต/นักศึกษาด้านศักยภาพ ทักษะชีวิต ทักษะภาษา และการสื่อสารสู่สังคมอาเซียน (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยากำหนดคุณลักษณะสำคัญของนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้ “การพัฒนาด้านศักยภาพ ทักษะชีวิต ทักษะภาษาและการสื่อสารเพื่อให้พร้อมใช้ชีวิตในสังคมอาเซียน” คุณลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่สำคัญที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา คณะและสาขาวิชาจะต้องจัดกิจกรรมและสื่อต่าง ๆ ส่งเสริมสนับสนุน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบกลไกการส่งเสริมพัฒนานิสิตนักศึกษา
๒. นิสิตนักศึกษอย่งน้อยร้อยละ ๕๐ ได้รับการพัฒนาศักยภาพ
๓. นิสิตนักศึกษอย่งน้อยร้อยละ ๕๐ ได้รับการพัฒนาทักษะชีวิต
๔. นิสิตนักศึกษอย่งน้อยร้อยละ ๕๐ ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาและการสื่อสาร
๕. มีการประเมินการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์หลักที่ ๓ การพัฒนาการผลิตและส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่นๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ
เป้าประสงค์ ๑. มหาวิทยาลัยได้ให้บริการวิชาการตามพันธกิจเพื่อผลิตและส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา และวิชาชีพอื่นๆตามมาตรฐานวิชาชีพ

๒. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาการผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่นๆ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกในการผลิตและส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาและวิชาชีพอื่นๆ
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนครู และบุคลากรทางการศึกษา และวิชาชีพอื่นๆ ที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนครู และบุคลากรทางการศึกษา และวิชาชีพอื่นๆ ที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพ ตามมาตรฐานวิชาชีพ (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามีพันธกิจในการพัฒนาแก้ปัญหาและชี้นำช่วยเหลือสังคม เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีองค์ความรู้และนักวิชาการที่มีความพร้อมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะในแต่ละคณะมีองค์ความรู้เฉพาะ มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ มีแหล่งเรียนรู้และบุคลากร/นักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถที่จะช่วยเหลือพัฒนาสถานศึกษาระดับต่างๆ ตลอดจนจนแวดวงการศึกษาทั้งในส่วนหน่วยงานและกิจกรรมส่งเสริม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๑,๐๐๐ คน	ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๑,๕๐๐ คน	ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๒,๐๐๐ คน	ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๒,๕๐๐ คน	ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๓,๐๐๐ คน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาและวิชาชีพอื่นๆ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษากับหน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

เครือข่ายความร่วมมือ หมายถึง หน่วยงาน องค์กร กลุ่มบุคคลทั้งภายในและต่างประเทศที่ร่วมมือกันจัดการศึกษาและ/หรือพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบกลไกในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ
๒. มีการวางแผนดำเนินการ ติดตามผลและปรับปรุงการดำเนินงานร่วมกันระหว่างเครือข่าย
๓. มีเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาภายในประเทศ
๔. มีเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนานิสิตนักศึกษาภายในประเทศ
๕. มีเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนานิสิตนักศึกษา ภายในและภายนอกประเทศ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์หลักที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพและศักยภาพทางวิชาชีพของอาจารย์และบุคลากร
เป้าประสงค์ คณาจารย์และบุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี พร้อมพัฒนาองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพ มาตรฐานศักยภาพทางวิชาชีพ จริยธรรมและคุณธรรมของอาจารย์และ
บุคลากร

ตัวชี้วัด

๑. อาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก
๒. อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
๓. ระดับความสำเร็จในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสานสัมพันธ์ศิษย์เก่า
๔. ระบบการพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน
๕. ผลงานวิชาการที่ได้รับการยอมรับ

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ อาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก (สกอ. ๒.๒)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบัน/หน่วยงาน จึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

สถาบัน/หน่วยงาน สามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมิน ๒ แนวทาง ต่อไปนี้

๑) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

หรือ

๒) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หรือ

๑. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

๒. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริง และลาศึกษาต่อ ในกรณีที่อาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ดังนี้

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัยประจำหมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา ทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

๙-๑๒ เดือน	คิดเป็น ๑ คน
๖ เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๙ เดือน	คิดเป็น ๐.๕ คน
น้อยกว่า ๖ เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

๓. คณะกรรมการเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

ตัวชี้วัดที่ ๒ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ. ๒.๓)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน ถือเป็นชุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ ในสถาบัน/หน่วยงาน ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน/หน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

สถาบัน/หน่วยงาน สามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมิน ๒ แนวทาง ต่อไปนี้

๑) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป

หรือ

๒) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๕ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หรือ

๑. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

๒. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
๒. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

ตัวชี้วัดที่ ๓ ระดับความสำเร็จในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสานสัมพันธ์ศิษย์เก่า (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสานสัมพันธ์ศิษย์เก่า หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการพบปะ หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และสร้างสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน ทั้งการผ่านกิจกรรมร่วมกัน การสื่อสารผ่าน Social media และสื่อต่างๆ ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์อันดีและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกันอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบกลไกในการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๒. มีการจัดกิจกรรมพบปะและสร้างสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง
๓. มีการสื่อสารข้อมูลข่าวสาร และจัดทำฐานข้อมูลของศิษย์เก่า อาจารย์และบุคลากรเพื่อการสื่อสาร
๔. มีการประเมินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสานสัมพันธ์
๕. มีการนำผลการประเมินมาปรับแนวทางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสานสัมพันธ์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน (สกอ. ๒.๔)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาอาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอน และการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ

๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
 ๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

หมายเหตุ : หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๓ เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เป็นการทำงานได้ดีขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๕ ผลงานวิชาการที่ได้รับการยอมรับ (สมศ.๗)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หรือเทียบเท่า

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน
- ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้องและสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา
- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือหรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ ๑ ชิ้น

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๕ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว <u>หรือ</u> ตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของ โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์
ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรเกี่ยวกับระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความพึงพอใจของบุคลากรเกี่ยวกับระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ (มปส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยากำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการให้บริการดูแล อำนวยความสะดวกแก่คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้คณาจารย์และบุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี พร้อมพัฒนาองค์กร
บุคลากร หมายถึง คณาจารย์และบุคลากรทุกกลุ่มของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยเก็บข้อมูลครอบคลุมทุกกลุ่มอย่างน้อยร้อยละ ๗๐

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ตั้งแต่ระดับ ๒.๐๐	ตั้งแต่ระดับ ๒.๐๑ - ๒.๕๐	ตั้งแต่ระดับ ๒.๕๑ - ๓.๕๐	ตั้งแต่ระดับ ๓.๕๑ - ๔.๐๐	ตั้งแต่ระดับ ๔.๐๑ - ๕.๐๐

เป้าหมายที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพด้าน งานวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนากิจการบริหารจัดการวิจัยที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ ๑. การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและนวัตกรรม

๒. ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ

๓. การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัย / งานสร้างสรรค์

๒. เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์ (สกอ. ๔.๑)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน ต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากร ที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน /หน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

๓. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

๔. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน/หน่วยงาน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

๕. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบัน/หน่วยงาน อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

- ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ

- ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ

- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย

- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

๖. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ ๔ และข้อ ๕ อย่างครบถ้วนทุกประเด็น

๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน/หน่วยงาน

๘. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือ จากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ หรือ ๗ ข้อ	มีการดำเนินการครบ ๘ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย (สกอ. ๔.๓)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงานคือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน จึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน/หน่วยงาน และที่ได้รับจากภายนอกสถาบัน/หน่วยงาน เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน/หน่วยงาน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบัน/หน่วยงาน ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน/หน่วยงาน โดยเฉพาะสถาบัน/หน่วยงาน ที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ จำแนกเป็น ๓ กลุ่มสาขาวิชา

๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน/หน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๘๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน/หน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๗๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

๑.๓ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน/หน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๔๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

๑. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน/หน่วยงาน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

๒. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

- ๑. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
- ๒. คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในสถาบัน

หมายเหตุ :

- ๑. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
- ๒. ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษา ปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
- ๓. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีมีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
- ๔. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบข้อมูล และสารสนเทศทางวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่ทันสมัย ง่ายในการเข้าถึงตัวชี้วัด

- ๑. ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- ๒. ระดับความสำเร็จในการจัดทำฐานข้อมูล

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (สกอ. ๔.๒)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษาวงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน ดังนั้น สถาบัน/หน่วยงาน ต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่มโดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
๒. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๓. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ ๒ สู่นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้อง
๔. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
๕. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ ระดับความสำเร็จในการจัดทำฐานข้อมูลในการทำวิจัย (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ฐานข้อมูลในการวิจัย หมายถึง แหล่งรวม/ประมวลข้อมูล และสารสนเทศเกี่ยวกับงานวิจัย และข้อมูลสารสนเทศที่ช่วยสนับสนุน การทำวิจัยของคณาจารย์ โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการและบริการ

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีฐานข้อมูลงานวิจัย
๒. มีฐานข้อมูลสนับสนุนการทำงานวิจัย
๓. มีสารสนเทศเกี่ยวกับงานวิจัย และสารสนเทศสนับสนุนการทำงานวิจัย

- ๔. มีการเผยแพร่กระตุ้นให้ใช้ฐานข้อมูล และสารสนเทศงานวิจัย และสนับสนุนการทำงานวิจัย
- ๕. มีการประเมินฐานข้อมูล และสารสนเทศงานวิจัย และนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาฐานข้อมูล และคณาจารย์อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ใช้ฐานข้อมูล

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุน สร้างบรรยากาศในการทำงานวิจัยและพัฒนาคุณภาพผลงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย

ตัวชี้วัด

- ๑. ระดับความพึงพอใจของคณาจารย์ต่อการสนับสนุนการวิจัย

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความพึงพอใจของคณาจารย์ต่อการสนับสนุนการวิจัย (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ประเมินความพึงพอใจจากคณาจารย์อย่างน้อยร้อยละ ๗๐

เกณฑ์มาตรฐาน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ตั้งแต่ระดับ ๒.๐๐	ตั้งแต่ระดับ ๒.๐๑ - ๒.๕๐	ตั้งแต่ระดับ ๒.๕๑ - ๓.๕๐	ตั้งแต่ระดับ ๓.๕๑ - ๔.๐๐	ตั้งแต่ระดับ ๔.๐๑ - ๕.๐๐

กลยุทธ์ที่ ๔ สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย

ตัวชี้วัด

- ๑. งานวิจัยหรือสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
- ๒. งานวิจัยหรือสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ งานวิจัยหรือสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์ สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุขด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

๔. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

สูตรการคำนวณ :

ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X ๑๐๐
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๔๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่เสร็จสิ้นในปีใดปีหนึ่งในรอบ ๓ ปี โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย กฎหมาย มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้
- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณสุขไปใช้

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ งานวิจัยหรือสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ (สมศ. ๓)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา/หน่วยงาน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ

(Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{ผลรวมค่าน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$
--

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ เท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	๕ คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๓๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๓๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๕

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบันให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ใน ควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q๓ หรือ Q๔) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ใน ควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q๑ หรือ Q๒) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่จังหวัดหรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

๓. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างเครือข่ายการวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือแลกเปลี่ยนเรียนรู้และต่อยอดความรู้

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานวิจัยในลักษณะต่าง ๆ ทั้งเครือข่ายบุคคล หน่วยงาน และเครือข่ายภายใน และต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเครือข่ายการทำงานวิจัย

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนเครือข่ายการทำงานวิจัย (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

เครือข่ายการทำงานวิจัย หมายถึง ความร่วมมือในการทำงานวิจัยทั้งในลักษณะการร่วมวางแผน การสนับสนุนงบประมาณ การดำเนินการ และการสนับสนุนด้านต่างๆ ซึ่ง หมายรวมทั้งเครือข่ายคณาจารย์ และนักศึกษา อีกทั้งเครือข่ายภายในประเทศ และเครือข่ายภายนอกประเทศ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีจำนวน ๕ เครือข่าย	มีจำนวน ๗ เครือข่าย	มีจำนวน ๙ เครือข่าย	มีจำนวน ๑๑ เครือข่าย	มีจำนวน ๑๕ เครือข่าย

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้มีหน่วยงานหรือศูนย์วิจัยเฉพาะทาง

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนศูนย์วิจัยเฉพาะทาง

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนศูนย์วิจัยเฉพาะทาง (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ศูนย์วิจัยเฉพาะทาง หมายถึง หน่วยปฏิบัติงานส่งเสริม จัดทำวิจัย และเผยแพร่งานวิจัยเฉพาะทาง ที่เน้นการดำเนินการแนวลึก ต่อยอดองค์ความรู้ ที่สะท้อนเอกลักษณ์โดดเด่นของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีจำนวน ๒ เครือข่าย	มีจำนวน ๓ เครือข่าย	มีจำนวน ๕ เครือข่าย	มีจำนวน ๘ เครือข่าย	มีจำนวน ๑๐ เครือข่าย

กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสร้างองค์ความรู้เพื่อการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และนำผลมาบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ พร้อมให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่ท้องถิ่น ชุมชนและสังคม

ตัวชี้วัด

๑. ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม
๒. กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
๓. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย
๔. การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและองค์กรภายนอก

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม (สกอ. ๕.๑)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบัน/หน่วยงาน พึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบัน/หน่วยงาน เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียน การสอนและการวิจัยและสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่าง เป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
๓. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียน การสอนและการวิจัย
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียน การสอนและการวิจัย

หมายเหตุ : เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๔ ต้องมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ ๒ และข้อ ๓

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม (สกอ. ๕.๒)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการ และเป็นที่พักพิงของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน/หน่วยงาน พิจารณาได้จาก (๑) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (๒) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (๓) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน/หน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน/หน่วยงาน
๒. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
๓. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
๔. มีการนำผลการประเมินในข้อ ๓ ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
๕. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบัน/หน่วยงาน และเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๓ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (สมศ. ๘)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา/หน่วยงาน ซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พักพิงของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนามี ๒ ประเภท คือ

๑. การพัฒนาการเรียนการสอน
๒. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน

สูตรการคำนวณ :

จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	X	๑๐๐
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ		

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญชีตัวชี้วัดเปรียบเทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้ และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่
๒. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่งๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอน และการวิจัยก็ได้
๓. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน

ตัวชี้วัดที่ ๔ การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและองค์กรภายนอก

คำอธิบายตัวชี้วัด :

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบัน/หน่วยงาน จัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน/องค์กร
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. ชุมชน/องค์กรสร้างกลไกที่พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชน และเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคมหรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
๒. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
๓. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กร ได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
๔. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม
๕. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
๖. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
๗. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

**เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความตระหนักรู้ ปณูจิตสำนึกสืบสานและเผยแพร่ ภาษา ดนตรี และศิลปวัฒนธรรมไทย
สู่สากล**

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาองค์ความรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ของท้องถิ่น ชุมชนสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด

๑. ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๓. การพัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๔. จำนวนฐานข้อมูลงานวิจัย และเอกสารเผยแพร่งานศิลปวัฒนธรรม

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สกอ. ๖.๑)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน ต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ พิธีกรรม สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่าง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรม นักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม นักศึกษา
๓. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับ การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับ การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๖. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับใน ระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๐)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดีงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถานศึกษาพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถานศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำเป็นต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถประเมินผลได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๕. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวชี้วัดที่ ๓ การพัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๑)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับความสุขและรสนิยมเกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับ รักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรียที่มีรสนิยม

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
๒. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ - ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สามารถประเมินได้
๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพทางศิลปะและวัฒนธรรม
๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๕. ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ปรากฏในประเด็นการพิจารณาในข้อที่ ๒ และข้อที่ ๓

หมายเหตุ

๑. สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก
๒. สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย
๓. สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ ๔ จำนวนฐานข้อมูลงานวิจัย และเอกสารเผยแพร่งานศิลปวัฒนธรรม (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ฐานข้อมูลงานวิจัย และเอกสารเผยแพร่งานศิลปะ ด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึงแหล่งรวมองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เกิดจากการรวบรวม หรือประมวล หรือค้นคว้า หรือสังเคราะห์หรือวิจัยและนำมาเผยแพร่เพื่อการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๓ ฐานข้อมูล/เอกสาร	จำนวน ๔ ฐานข้อมูล/เอกสาร	จำนวน ๕ ฐานข้อมูล/เอกสาร	จำนวน ๗ ฐานข้อมูล/เอกสาร	จำนวน ๑๐ ฐานข้อมูล/เอกสาร

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การสร้างความภาคภูมิใจทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่มีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของท้องถิ่นในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ สืบทอด ส่งเสริม เผยแพร่ วัฒนธรรมและความหลากหลายทางวัฒนธรรม
ตัวชี้วัด

- จำนวนกิจกรรมอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนกิจกรรมอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

กิจกรรมการอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา บุคลากร คณาจารย์ หน่วยงานทุกระดับทั้งระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน/สาขาวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๑๕ กิจกรรม	จำนวน ๒๐ กิจกรรม	จำนวน ๓๐ กิจกรรม	จำนวน ๓๕ กิจกรรม	จำนวน ๔๐ กิจกรรม

กลยุทธ์หลักที่ ๓ การนำทุนทางวัฒนธรรมของชาติมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยสร้างมูลค่าเพิ่มทางวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างคุณค่าทางสังคมและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้วยทุนทางวัฒนธรรม
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการ / กิจกรรมสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ทุนวัฒนธรรม

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนโครงการ / กิจกรรมสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ทุนวัฒนธรรม (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ทุนวัฒนธรรม หมายถึง การนำองค์ความรู้ สิ่งของ แหล่งเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับ
ศิลปวัฒนธรรม มาใช้ในการเรียนรู้ สืบทอดและสร้างสรรค์เป็นกิจกรรม และสิ่งของต่าง ๆ ซึ่งทำให้เพิ่มคุณค่าและเพิ่ม
มูลค่า

เกณฑ์การประเมิน

:

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๓ โครงการ	จำนวน ๔ โครงการ	จำนวน ๕ โครงการ	จำนวน ๗ โครงการ	จำนวน ๑๐ โครงการ

กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือด้านวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างมิตรภาคีทางวัฒนธรรม
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางศิลปะและวัฒนธรรม

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางศิลปะและวัฒนธรรม (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

เครือข่ายความร่วมมือทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง หน่วยงาน องค์กร กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ
ศิลปะและวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ซึ่งรวมกันวางแผนดำเนินการประเมินผลการทำงาน และหมายถึง การสนับสนุน
ด้านงบประมาณ การเป็นแหล่งเรียนรู้ การประชาสัมพันธ์ และด้านอื่นๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๕ เครือข่าย	จำนวน ๗ เครือข่าย	จำนวน ๑๐ เครือข่าย	จำนวน ๑๒ เครือข่าย	จำนวน ๑๕ เครือข่าย

กลยุทธ์หลักที่ ๕ สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีจัดทำโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างโครงการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ตัวชี้วัด

- จำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและบูรณาการ
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและ
บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

มหาวิทยาลัยน้อมนำแนวพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นกรอบในการทำ
โครงการ/กิจกรรม ในลักษณะการจัดกิจกรรมเสริมความรู้และมีการบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ต่างๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๕ โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน ๗ โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน ๑๐ โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน ๑๒ โครงการ/ กิจกรรม	จำนวน ๑๕ โครงการ/ กิจกรรม

กลยุทธ์หลักที่ ๖ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

เป้าประสงค์ ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

๒. เป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑ เป็นศูนย์กลางด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

ตัวชี้วัด

- ระดับความสำเร็จในการจัดกิจกรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการจัดกิจกรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ วิถีชีวิต ประเพณี ฯลฯ ที่มีคุณค่าในชุมชนซึ่งควรรวบรวมและสืบทอดต่อเนื่องถึงเยาวชนรุ่นหลัง

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการวางระบบกลไกและแนวทางในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน
๒. มีการให้ความร่วมมือกับชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน
๓. มีการจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
๕. มีการประเมินผลการดำเนินงานและนำผลมาพัฒนางาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์หลักที่ ๗ การสนับสนุนทักษะทางภาษาด้วยแหล่งเรียนรู้และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ มีความเป็นเลิศด้านภาษา

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาสถาบันภาษาเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ และวิจัยทางภาษา
ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางภาษาและการวิจัยทางภาษา

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางภาษาและการวิจัยทางภาษา (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

แหล่งเรียนรู้ทางภาษา หมายถึง สถานที่ ฐานข้อมูล สื่อการเรียนรู้ และห้องปฏิบัติการทางภาษา ทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้านในอาเซียน และภาษาต่างประเทศอื่นๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบกลไกในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางภาษาและการวิจัยทางภาษา
๒. มีแหล่งเรียนรู้ทางภาษาอย่างน้อย ๓ ภาษา
๓. มีงานวิจัยทางภาษาอย่างน้อย ๑๐ ผลงาน

๔. คณาจารย์/บุคลากรอย่างน้อย ร้อยละ ๕๐ ได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทางภาษาและมีความพึงพอใจอย่างน้อย ระดับ ๓.๕๑

๕. มีการประเมินผลการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางภาษาและนำผลการประเมินมาพัฒนางาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์หลักที่ ๘ การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านดนตรี การพัฒนาความรู้ด้านดนตรี และการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีสถาบันเฉพาะด้านดนตรี มีระบบและกลไกในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านดนตรี และมีเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมให้มีสถาบันเฉพาะด้านดนตรี
ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งวิทยาลัยการดนตรีและการจัดระบบบริหารจัดการ
๒. จำนวนหลักสูตรด้านดนตรีที่มีความหลากหลาย

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งวิทยาลัยการดนตรีและการจัดระบบบริหารจัดการ (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การจัดตั้งวิทยาลัยการดนตรี และการจัดระบบการบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการและแนวทางในการจัดตั้งและจัดระบบการบริหารจัดการในวิทยาลัยการดนตรีให้มีความพร้อมต่อการดำเนินงานตามพันธกิจต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีข้อบังคับว่าด้วยการบริหารและการดำเนินงานของวิทยาลัยการดนตรี
๒. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย และมีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย
๓. มีการดำเนินงานตามข้อบังคับในข้อ ๑
๔. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในข้อ ๓
๕. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานในปีถัดไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนหลักสูตรด้านดนตรีที่มีความหลากหลาย (มปส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

หลักสูตรด้านดนตรี หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอน ในศาสตร์ด้านดนตรีในแขนงต่าง ๆ เช่น สาขา ดนตรีคลาสสิก สาขาวิชาดนตรีไทย สาขาวิชาดนตรีศึกษา สาขาวิชาดนตรีแจ๊ส สาขาวิชาการประพันธ์เพลง เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
น้อยกว่า ๓ หลักสูตร	๓ หลักสูตร	๔ หลักสูตร	๕ หลักสูตร	มากกว่า ๕ หลักสูตร

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบและกลไกการพัฒนางานด้านความรู้ด้านดนตรี
ตัวชี้วัด

1. จำนวนงานวิจัยหรือสร้างสรรค์ ด้านดนตรีที่ได้รับการเผยแพร่ระดับชาติ
2. ผลการนำความรู้ไปสู่การอนุรักษ์ เผยแพร่และประยุกต์ใช้ระดับชาติและนานาชาติ

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนงานวิจัยหรือสร้างสรรค์ ด้านดนตรีที่ได้รับการเผยแพร่ระดับชาติ (มปส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

งานวิจัยหรือสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับชาติ หมายถึง จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการนำเสนอ บทความวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๓ งานวิจัย หรือสร้างสรรค์	จำนวน ๔ งานวิจัย หรือสร้างสรรค์	จำนวน ๕ งานวิจัย หรือสร้างสรรค์	จำนวน ๗ งานวิจัย หรือสร้างสรรค์	จำนวน ๘ งานวิจัย หรือสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดที่ ๒ ผลการนำความรู้ไปสู่การอนุรักษ์ เผยแพร่และประยุกต์ใช้ระดับชาติและนานาชาติ (มปส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การนำความรู้ไปสู่การอนุรักษ์ เผยแพร่ และประยุกต์ใช้สามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ : ทั้งการจัดการเรียนการสอนการเผยแพร่องค์ความรู้ และการสร้างองค์ความรู้

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการจัดระบบกลไกในการนำความรู้ไปสู่การอนุรักษ์ เผยแพร่ และประยุกต์ใช้ระดับชาติและนานาชาติ

๒. มีการบูรณาการความรู้ด้านดนตรีกับการเรียนการสอน

๓. มีการเผยแพร่ความรู้ด้านดนตรีสู่สาธารณชนในลักษณะที่เป็นหลักการ แนวคิด ทฤษฎี

๔. มีการนำความรู้ด้านดนตรีไปปรับประยุกต์ใช้เพื่อการอนุรักษ์ และสร้างสรรค์ผลงานด้านดนตรีในระดับชาติ

๕. มีการนำความรู้ด้านดนตรีไปปรับประยุกต์ใช้เพื่อการอนุรักษ์และสร้างผลงานด้านดนตรีในระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพดนตรีสู่มาตรฐานสากล
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพดนตรี

๒. ระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการด้านดนตรี

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพคนตรี (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

เครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพคนตรี หมายถึง องค์กร หน่วยงาน กลุ่มบุคคล หรือบุคคลที่ดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคนตรี ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพคนตรีที่ร่วมวางแผนดำเนินการสนับสนุนการทำงานด้านต่างๆ และประเมินผลการทำงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๕ เครือข่าย	จำนวน ๗ เครือข่าย	จำนวน ๙ เครือข่าย	จำนวน ๑๑ เครือข่าย	จำนวน ๑๓ เครือข่าย

ตัวชี้วัดที่ ๒ ระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการด้านคนตรี (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ความสามารถในการให้บริการวิชาการด้านคนตรีที่สนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล โดยความร่วมมือของเครือข่ายทั้งในระดับบุคคล องค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการสำรวจความต้องการของผู้รับบริการ
๒. มีความร่วมมือด้านบริการวิชาการด้านคนตรีจากบุคคลองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน
๓. มีการประเมินประโยชน์การบริการวิชาการด้านคนตรี หรือผลกระทบของการให้บริการวิชาการด้านคนตรี
๔. มีการนำผลการประเมินในข้อ ๓ ไปพัฒนาระบบและกลไกการให้บริการวิชาการด้านคนตรี
๕. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการวิชาการด้านคนตรีและถ่ายทอดสู่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

เป้าหมายที่ ๔ การเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์หลักที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการที่เอื้อต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร

ตัวชี้วัดระดับมาตรการ/โครงการ/กิจกรรม

๑. ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการองค์กร

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการองค์กร (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การบริหารจัดการมหาวิทยาลัย หมายถึง การวางระบบการดำเนินงานมหาวิทยาลัยด้านต่างๆ ให้เกิดความคล่องตัว โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการบริหารจัดการ
๒. มีการปรับปรุงข้อบังคับ กฎหมายและแนวปฏิบัติให้ทันสมัยเอื้อต่อการทำงาน
๓. มีการพัฒนาระบบจ้างเหมาบริการและการจัดบริการจุดเดียว โดยมีจำนวนระบบเพิ่มขึ้น
๔. มีการพัฒนาระบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงและการบริหารความเสี่ยง
๕. มีการพัฒนาระบบติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการทำงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารการเงินงบประมาณ และรายได้

ตัวชี้วัด

๑. ระบบและกลไกการเงิน และงบประมาณ และระบบบัญชีต้นทุน
๒. ระดับความสำเร็จในการจัดตั้งหน่วยงานและการจัดระบบกลไกการบริหารจัดการรายได้

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ และระบบบัญชีต้นทุน (สกอ. ๘.๑)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

สถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน จะต้องมึระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบัน/หน่วยงาน ให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่น ๆ ที่สถาบัน/หน่วยงาน ได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบัน/หน่วยงาน ได้ อีกทั้งต้องมีระบบบัญชีต้นทุน เพื่อใช้ในการจัดระบบงบประมาณและวางแผนบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน/หน่วยงาน
๒. มีแนวทางจัดหารทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบัน/หน่วยงาน และบุคลากร
๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภาสถาบัน/หน่วยงาน อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบัน/หน่วยงาน อย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำข้อมูลบัญชีต้นทุน และนำผลมาใช้ในการบริหารจัดการ/ตัดสินใจ
๖. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบัน/หน่วยงาน กำหนด
๗. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ : แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบัน / หน่วยงาน ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบัน/หน่วยงาน ให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน/หน่วยงาน สถาบัน/หน่วยงาน ควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษางบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบัน/หน่วยงาน จะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติมระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน/หน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ ระดับความสำเร็จในการจัดตั้งหน่วยงานและการจัดระบบกลไกการบริหารจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การบริหารจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ หมายถึง การหารายได้ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการสร้างระบบการบริหารจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ ประกอบด้วย การวางแผน วิธีการจัดเก็บ ตรวจสอบ และควบคุม เพื่อให้เกิดความถูกต้องเหมาะสมและนำรายได้มาพัฒนาตามเป้าหมายที่ได้กำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการในการจัดตั้งหน่วยงานและจัดระบบกลไกของหน่วยงาน
๒. มีการจัดตั้งหน่วยงาน และจัดทำข้อบังคับการบริหารจัดการหน่วยงาน
๓. มีการดำเนินการบริหารจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์และทำให้ มหาวิทยาลัยมีรายได้เพิ่มขึ้น
๔. มีการประเมินผลการดำเนินงาน
๕. มีการนำผลการดำเนินงานมาใช้ในการปรับปรุงการทำงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์หลักที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหาร การให้บริการและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัย มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและจัดการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงระบบสารสนเทศและการสื่อสารภายใน-ภายนอกองค์กร
ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการสื่อสารในองค์กรและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการสื่อสารในองค์กรและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร (มบส.)**คำอธิบายตัวชี้วัด :**

การสื่อสารในองค์กร หมายถึง การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆ ตลอดจนความเคลื่อนไหวความเปลี่ยนแปลงให้แก่บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยได้รับทราบ ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นและผลสะท้อนกลับจากการปฏิบัติงาน/บริหารจัดการและอื่นๆ

การสร้างภาพลักษณ์องค์กร หมายถึง การนำเสนอข้อมูลขององค์กรสู่สาธารณชน โดยเฉพาะข้อมูลที่มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ข้อมูลความก้าวหน้าในการทำงาน ข้อมูลที่แสดงคุณภาพของบัณฑิตและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีคณะกรรมการดำเนินการ
๒. มีช่องทางการสื่อสารและสร้างภาพลักษณ์ในองค์กรอย่างน้อย ๓ ช่องทาง
๓. มีช่องทางการสื่อสารและสร้างภาพลักษณ์ในองค์กรอย่างน้อย ๕ ช่องทาง
๔. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร และผลการประเมินความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ๓.๕๑
๕. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนางาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านไอที (IT Infrastructure) และความร่วมมือ
ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบความมั่นคง ระบบเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐานและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบความมั่นคง ระบบเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

คำอธิบายตัวชี้วัด :

ระบบความมั่นคง หมายถึง ระบบการรักษาความปลอดภัยด้านไอซีที ประกอบด้วยการรักษาคุณค่าพื้นฐานสามประการ ได้แก่ การรักษาความลับ (Confidentiality) บุรณภาพ (Integrity) และความพร้อมใช้งาน (Availability) ความลับ (Confidentiality) คือ การรับรองว่าจะมีการเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับและจะมีเพียงผู้มีสิทธิ์เท่านั้นที่จะเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้นได้ บุรณภาพ (Integrity) คือ การรับรองว่าข้อมูลจะไม่ถูกกระทำการใดๆ อันมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขจากผู้ซึ่งไม่มีสิทธิ์ ไม่ว่าจะการกระทำนั้นจะมีเจตนาหรือไม่ก็ตาม ความพร้อมใช้งาน (Availability) คือการรับรองว่าข้อมูลหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งหลายพร้อมที่จะให้บริการในเวลาที่ต้องการใช้งาน

ระบบเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานด้านสารสนเทศ ที่ประกอบด้วย ด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านโครงข่ายและการสื่อสารโทรคมนาคม เช่น อุปกรณ์สำหรับเชื่อมโยงเครือข่าย ระบบปฏิบัติการ โปรแกรมสำเร็จรูป รวมถึงการให้บริการทางด้านเว็บไซต์

สถาบัน/หน่วยงาน ควรมีการพัฒนาาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับสถาบัน/หน่วยงาน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน /หน่วยงาน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งาน โดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีแผนระบบสารสนเทศ
๒. มีระบบกลไกในการดำเนินการพัฒนาระบบความมั่นคงระบบเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
๓. มีการดำเนินการตามระบบ
๔. มีการประเมินผลการทำงานตามระบบและบุคลากรมีความพึงพอใจในระบบต่างๆ โดยมีระดับความพึงพอใจอย่างน้อย ๓.๕๑
๕. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนางาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์หลักที่ ๓ การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม และบริการที่เอื้อต่อการเรียนรู้และสร้างเสริม
คุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่บัณฑิตและบุคลากร

เป้าประสงค์ บุคลากรและนิสิตมีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑ บริหารจัดการพื้นที่ ปรับภูมิทัศน์ภายในและโดยรอบมหาวิทยาลัยให้สะดวกปลอดภัยและ
เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการพื้นที่ และการขยายพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มีรายละเอียด ดังนี้

**ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการพื้นที่ และการขยายพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา (มบส.)**

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การบริหารจัดการพื้นที่ หมายถึง การวางแผนการใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดและเอื้อต่อ
การเรียนรู้ สร้างบรรยากาศการอยู่ร่วมกัน การสร้างความสุนทรีย์และคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคลากร
การขยายพื้นที่ หมายถึง การพัฒนาวิทยาเขตหรือบริเวณอื่นๆ เพิ่มจากพื้นที่เดิมที่มีอยู่ ทำให้เกิด
มิติใหม่ทางการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีคณะกรรมการดำเนินการ
๒. มีแผนการบริหารจัดการพื้นที่และการขยายพื้นที่
๓. มีการดำเนินการตามแผน
๔. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและบุคลากรมีความพึงพอใจในการบริหารจัดการพื้นที่ โดย
มีระดับความพึงพอใจอย่างน้อย ๓.๕๑
๕. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงแผนการบริหารจัดการพื้นที่และการขยายพื้นที่

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์หลักที่ ๔ การสร้างความเข้มแข็งของระบบและกลไกประกันคุณภาพ เพื่อสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ
เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยมีวัฒนธรรมคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีคุณภาพ
ตัวชี้วัด

๑. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
๒. ระดับความสำเร็จในการเตรียมการใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษา เพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สกอ. ๙.๑)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งสถาบัน/หน่วยงาน ต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบัน/หน่วยงาน ให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน/หน่วยงาน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน/หน่วยงาน
๓. มีการกำหนดตัวชี้วัดเพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน /หน่วยงาน
๔. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย ๑) การควบคุมติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ ๒) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ ๓) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน/หน่วยงาน
๕. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแผนกลยุทธ์ทุกตัวชี้วัด
๖. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง ๙ องค์ประกอบคุณภาพ

๗. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน/หน่วยงาน

๘. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน/หน่วยงาน และมีกิจกรรมร่วมกัน

๙. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ หรือ ๘ ข้อ	มีการดำเนินการ ๙ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒ ระดับความสำเร็จในการเตรียมการใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ เป็นเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแนะนำให้สถาบันอุดมศึกษานำเกณฑ์นี้มาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทัดเทียมและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยมีกรอบการดำเนินงานบริหารจัดการที่มุ่งเน้น ๗ หมวด ดังนี้

- หมวดที่ ๑ การนำองค์กร
- หมวดที่ ๒ การวางแผนเชิงกลยุทธ์
- หมวดที่ ๓ การมุ่งเน้นลูกค้า
- หมวดที่ ๔ การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้
- หมวดที่ ๕ การมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงาน
- หมวดที่ ๖ การจัดการกระบวนการ
- หมวดที่ ๗ ผลลัพธ์

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการดำเนินงานการประกันคุณภาพเตรียมความพร้อมการใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

๒. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

๓. มีการจัดทำแผนการเตรียมความพร้อมการใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

๔. มีการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ และนำไปสู่การปฏิบัติในหน่วยงาน

๕. มีการประเมินคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมการสร้างความ
คุณภาพระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด

- ระดับความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพ

มีรายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพ (มบส.)

คำอธิบายตัวชี้วัด :

เครือข่ายด้านการประกันคุณภาพ หมายถึง ความร่วมมือในการทำงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมการสร้างความคุณภาพระดับนานาชาติ โดยมีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน เช่น การจัดประชุมเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดกิจกรรมแนวปฏิบัติที่ดีของแต่ละหน่วยงาน เพื่อนำมาวางแผนและดำเนินงาน เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีจำนวน ๕ เครือข่าย	มีจำนวน ๗ เครือข่าย	มีจำนวน ๘ เครือข่าย	มีจำนวน ๑๑ เครือข่าย	มีจำนวน ๑๕ เครือข่าย

A Change for the Better

World Class Quality

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนนิตยราชมัย เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐
โทรศัพท์ที่ ๐ ๒๓๗๐ ๗๐๐๐ www.bsru.ac.th